

GUDS HISTORIE

"Guds historie" er oversat fra SOMA af Kim Hjermand for Discipel 24-7.

Discipel 24-7 har til formål at opmuntre og udruste kristne i Danmark til at leve et hverdagsliv som disciple af Jesus Kristus. Det sker gennem undervisning og udgivelser af videoer, bøger og inspirationsmaterialer, som fx "Guds historie".

Du kan finde det hele på www.discipel24-7.dk

Indhold

- 5 Introduktion for lederen

- 10 SAMLING 1 › BEGYNDELSE OG ADSKILLELSE**
- 12 Scene 1 › Begyndelsen
- 13 Scene 2 › De første mennesker
- 16 Scene 3 › Adskillelse

- 21 SAMLING 2 › EN SYNDIG MENNESKEHED**
- 23 Scene 1 › To brødre
- 25 Scene 2 › Vandfloden

- 30 SAMLING 3 › GUDS FOLK**
- 32 Scene 1 › Pagten

- 37 SAMLING 4 › UDVANDRINGEN OG LOVEN**
- 39 Scene 1 › Udfrielse og vejledning
- 43 Scene 2 › Konger og Profeter

- 49 SAMLING 5 › PERSONEN JESUS**
- 51 Scene 1 › Jesu fødsel
- 52 Scene 2 › Jesu dåb
- 53 Scene 3 › Jesu fristelse
- 55 Scene 4 › Disciple

- 58 SAMLING 6 › OM JESU LIV OG GERNINGER**
- 60 Scene 1 › Mirakler
- 61 Scene 2 › Kongeriget
- 64 Scene 3 › Den fortabte søn
- 65 Scene 3 › Alternativ udgave: Historien om den ældre bror

67 SAMLING 7 › DØD OG GENOPSTANDELSE

69 Scene 1 › Død og opstandelse

75 SAMLING 8 › MISSIONEN OG KRAFTEN

77 Scene 1 › Missionen og Kraften

82 SAMLING 9 › LIVET I NÅDEN

84 Scene 1 › Den tidlige kirke del 1

85 Scene 2 › Den tidlige kirke del 2

90 SAMLING 10 › DET EVIGE LIV

92 Scene 1 › Prisen for discipelskab

93 Scene 2 › Skaberværket genoprettes

Introduktion for lederen

Du sidder med ”Historien om Gud” – delt op i 10 afsnit, der hver kan gennemgås i løbet af +/- halvanden time med en mindre gruppe på 5-20 personer.

Materialet er lavet ud fra en metode til undervisning, der består af fortælling og dialog. Gruppelederen er den eneste, der har materialet, mens de øvrige slet ikke skal forholde sig til skriftlig tekst. Det er nemlig lytning og den mundtlige dialogiske tilgang, der er i fokus.

Via fortællingen får deltagerne mulighed for at opleve Guds forløsende handlinger og hvordan de udgør en sammenhængende historie gennem hele Bibelen. Spørgsmålene og dialogen laver koblingen mellem Guds historie og den enkelte deltagers historie.

Formålet er i sidste ende at gøre deltagerne til disciple af Jesus – som selv gør andre til disciple af Jesus. Guds historie kan både gennemgås med personer, der har været kristne i lang tid – og med personer som slet ikke kender noget til Bibelen og kristendom. Og naturligvis alle derimellem.

Styrken ved fortællingen er, at den rummer en særlig kraft – som giver en helt anden oplevelse og indlevelse end traditionel undervisning og prædikener. Vante bibellæsere skal lige vænne sig til, at de ikke sidder med deres åbne bibel, men udelukkende forholde sig til det, de hører. Samtidig kan det være en stor hjælp for dem, der har vanskeligt ved at læse tekster.

Hvem og hvornår

Forvent ikke at du kan samle en flok mere eller mindre fremmede og springe direkte ud i denne historie. Byg – eller brug eksisterende – relationer og forsøg at skabe en atmosfære hvor dine venner er trygge og bliver interesserede i at kigge lidt nærmere på det med Gud. Og så kan du foreslå, at I bruger Guds historie.

Hvis man er meget dedikeret, kan man klare de 10 afsnit på en weekend! Men de fleste kan nok bedre gennemføre det i løbet af 10 uger. Det ideelle er, at der ikke går mere end en uge mellem hver samling, da man ellers kan miste for meget af sammenhængen un-

dervejs. Det væsentlige er, at der er en høj grad af forpligtelse hos deltagerne.

Roller – leder og deltager

Leder:

Materialet indeholder alt, hvad du har brug for som fortæller og dialog-bestyrer – bortset fra dig selv. Du skal nemlig ”tilsættes” med din stemme, din personlighed og dit tvist på tingene. Som leder af fortællingen, er det dig, der sætter stemningen, hastigheden og involveringen – og sørger for at alle deltagere holder sig til kun at tale om den del af historien, du har læst op/fremført. Det er kun dig, der har teksten på skrift – og spørgsmålene.

Vi vil understrege, at det er vigtigt, at du sætter dig ind i historien ved at læse den igen og igen. Til hver af de 10 samlinger. Prøv at forestille dig, hvordan personerne i hver fortælling er, hvad de føler, hvordan de lyder osv. Det er en stor fordel, hvis du øver dig i at ”fortælle” historien. Du må naturligvis gerne læse den op, men prøv at gøre det levende, nærværende, påtrængende mv. Undgå at springe noget over, da hver lille del kan have betydning længere henne i forløbet.

Fortællingen fungerer bedst i et setup, der er naturligt for dig og dine venner – når I er sammen og hyggesnakker og fortæller historier. Står I op? Sidder I i sofaer – eller på stole i en cirkel. På en græsplæne eller måske en café? Det behøver ikke være et mini-gudstjeneste-setup eller minde om et foredrag eller traditionel undervisning. Find den naturlige måde for jer.

Det er vigtigt, at du holder dig til historien og ikke fortæller noget, som ligger længere fremme – eller viden du selv har om Bibelen og dens fortællinger – eller dine yndlingsfortolkninger. Lad bibelteksten tale for sig selv. Brug så få ord som muligt. Brug korte sætninger og tilføj lidt mellemrum og pauser, så lytterne kan tænke og lave forestillinger.

Undlad at stoppe op undervejs i fortællingen for at svare på spørgsmål, prædike eller tilføje ekstra ting. Det skaber forvirring.

Undervejs skal du bare være dig selv, og huske at du kan bruge din stemme til at understrege, skabe opmærksomhed og involvere. Lydstyrke, hastighed og gentagelser er værd at tænke med, når du fortæller. Vær særligt opmærksom på, hvordan du ”giver stemme” til det, Gud og Jesus siger. Hvad føler de i situationen, hvor det siges? Sorg, vrede, skuffelse? Den ”stemme” du tilsætter, får stor betydning for tilhørernes billede af Guds hjerte og karakter. Find en passende facon på

det. Og så er der jo også mulighed for at bruge ansigtsudtryk og gestik – naturlige og passende. Jokes og sarkasme er en dårlig ide!

Inden du går i gang, er det som sagt en god ide at øve lidt. Bed et par venner – eller andre du har tillid til – om at give dig feedback. Ærlig feedback, så du lærer noget af det og kan forbedre din måde at fortælle på.

Hvis det er første gang, du skal bruge denne metode – eller ”Guds historie” – er det afgørende at du har læst alle 10 afsnit af fortællingen og dialog-spørgsmålene.

Deltager:

Det eneste, deltager skal gøre, er at lytte, tænke, (føle) og bidrage til dialogen. Der kræves ingen forberedelse eller for den sags skyld forudsætninger.

Forløb til en samling

Et forløb har som hovedregel fem punkter:

1. Gennemgå forrige fortælling.

Medmindre det er første samling, så involvér deltagerne i at genfortælle fortællingen fra sidste gang. Sørg for at alle er på omgangshøjde, så der ikke er misforståelser eller noget glemt.

2. Fortæl den nye del af historien (som du har øvet på)

3. Få hele gruppen til i fællesskab at genfortælle den nye historie ved fx at sige: ”Lad os se om vi kan fortælle begivenhederne i historien i den rigtige rækkefølge.” Du skal nok hjælpe dem (lidt) på glæde første par gange, men bare vent og se. Når I er blevet fortrolige med metoden efter nogle samlinger, kan du variere ved at se om én i gruppen kan genfortælle hele historien. De øvrige deltagere kan (venligt) stille deres fælles hukommelse til rådighed, hvis der er glemt noget.

4. Dialog om fortællingen. Denne del kan åbne det hele op, så det begynder at komme til live. Det er her, I trækker nøglepunkter og sandheder ud af historien. Brug spørgsmålene til at holde dialogen kørende, og sørg for at den holder sig til den fortælling, I netop har delt, så I finder svar og indsigter dér – og ikke fra alle mulige andre historier, som nogle kender. Lederens aktive rolle under dialogen er udfoldet nedenfor, men det vigtigste er, at du vejleder på en måde så sandheden kommer fra historien – ikke fra dig (og din eventuelle viden). Lad være med at prædike. Vend samtalen ind i teksten – og sørg for at det ikke bare bliver spørgsmål/svar – men en egentlig dialog.

5. Rund af med at få deltagere til at koble deres egne liv til historien.
Brug spørgsmålene under afsnittet ”noget at tænke over og handle på” og hjælp dem i gang. Få evt. et par stykker til at fortælle deres personlige historie.

Nogle afsnit indeholder mere end én fortælling, og så gentager I bare punkterne.

Lederen som bestyrer af dialogen

Et par velmente tips:

1. Som nævnt før: Du skal hverken prædike – eller tage dig godt ud. Det er meningen, at deltagerne skal forbindes til bibel-fortællingerne og finde svar dér. Alle spørgsmål kan besvares ud fra de fortællinger, gruppen har været igennem. Ved at insistere på at finde svaret i fortællingen, får deltagerne nemmere ved at leve i den og erfare den. Når svaret er givet, så spørg fx: ”Hvor så vi det i historien?” eller ”Hvor er vi stødt på noget lignende i historien indtil nu?”
2. Hvis nogle i gruppen stiller spørgsmål, som du ikke lige synes, du kan svare på, så spørg deltagerne, hvad de vil svare. Bekræft om muligt at alle har værdifulde input. Og lær at leve med at nogle ting er mystiske eller rummer en indre spænding, fordi det stritter imod status quo og tidens normer.
3. Vær opmærksom på, at vi lader historien fortælle historien og ikke – i udgangspunktet - begynder at sætte spørgsmålstegn ved den. Om der fx findes engle, om Gud virkelig skabte... Ligesom man heller ikke afbryder oplæsning af fx ’Ringenes Herre’, fordi man ikke kan forestille sig Orker! Lad Gud fortælle sin historie!
4. Hvis der er nogle deltagere, der sidder inde med (en masse) bibel-viden, er det meget vigtigt at det ikke er deres viden eller indsigt, der kommer til at dominere dialogen. Gå altid tilbage i fortællingen – spring aldrig frem.
5. Det er ikke en prøve i skolen, hvor det handler om at svare rigtigst på spørgsmålet – eller kunne huske mest muligt, som i en quiz. Opgaven er at få dem til at lytte til Gud og hinanden for at forstå noget om, hvem Gud er, og hvad vi kan lære at bruge det til i vores fællesskab.
6. Som dialog-bestyrer skal du gerne kunne:
 - Give slip – på rollen som ekspert og omfavne rollen som med-lærer, opmuntrer og vejleder.

- Lytte – i forventning til at Gud åbenbarer sig selv – og til deltagernes svar og de mønstre, der dukker op i deres svar. De fortæller noget om deres hjerter.
- Have tillid – til at Gud arbejder i processen og at han vil tale og kaste lys over sandheden og de konsekvenser han vil afsløre.
- Være tålmodig – og give tid til processen, med plads til forskellige meninger, spændinger, spørgsmål og undren.

Til sidst: "Guds historie" er et godt værktøj, men det passer ikke ind i enhver situation, ligesom en hammer ikke er egnet til at skrue skruer i med. Samtidig er et værktøj i reglen kun så brugbart, som brugeren af det. Vi skal ikke tilpasse de mennesker, Gud kalder os til at disciple, ind i vores system. Tænk kritisk – og under bøn – over historien, tilhørerne og ikke mindst over dig selv som fortæller.

SAMLING 1.

Begyndelse og adskillelse

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Gud er hellig, og han er skaber.
- Gud gør altid, hvad der er godt, rigtigt og perfekt.
- Mennesket er skabt i hans billede.
- Mennesker skal vandre med Gud og lære af ham.
- Mennesker er skabt til at leve evigt.
- Mennesket fik en fri vilje til at stole på Gud eller på sig selv.
- Mennesket gjorde oprør og blev smidt ud af haven og adskilt fra Gud.
- Mennesket har aldrig været skabt til selv at bestemme, hvad der er henholdsvis godt og ondt. Det er alene Gud, som har den myndighed.
- Gud opsøger oprørerne.
- En missional identitet / en missional Gud.

Slå den rigtige tone an

Specielt i den første samling er det vigtigt at skabe en fortrolig atmosfære. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab.
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne.
- Stræb efter at være ærlig og sårbar – lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Vi vil forsøge at finde svar på alle spørgsmål i den fortælling, som vi finder i Bibelen. Alt, hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker, kan findes i den.
- *Guds historie* er en genfortælling af Bibelens fortælling – i meget koncentreret form. Det betyder selvfølgelig, at der er mange ting, vi ikke kommer ind på. Men gevinsten er, at vi på kun 10 uger får tegnet de store linjer i fortællingen op.
- Der er en vigtig spilleregulering! Først læses teksten op – og så hjæl-

per man hinanden med at dykke ned i den. Her er der en række spørgsmål, som lederen kan trække på efter behov. Når man taler sammen, må man kun tage udgangspunkt i den tekst der er læst op – ikke i ens eventuelle øvrige viden om Bibelen. For på den måde er alle lige – både dem der aldrig har læst i den, og dem der har læst i den i 30 år!

- OBS: Erfarne bibellæsere skal opfordres til at være tålmodige i starten – og fastholdes i det. De kan nemt tænke, at ”det har vi jo hørt mange gange før”. Men i løbet af nogle samlinger vil også de se nye sider af, og vinkler på, Guds historie.

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Indledning

Ser det ud som om, at vi lever i en perfekt verden? Er alt, som det burde være? Har du tænkt over, hvorfor det er sådan? Hvad der er galt med den verden, vi lever i? Når vi om lidt dykker ned i fortællingen, vil vi opdage, at det faktisk ikke startede skidt – men at alt faktisk var smukt og fantastisk!

Alternativt – stil et spørgsmål:

Hvis du kunne forestille dig den perfekte verden, hvordan vil den se ud?

- Der var engang, hvor verden var i stil med det, du beskriver ... og den bliver sådan igen.

Hvad hvis vi kunne leve i en verden uden sygdom, smerte eller død? Ingen forurening, fattigdom, krige eller had? Er det muligt, at den verden, vi alle ønsker os, og vi alle drømmer om, er præcis den verden, som Gud oprindeligt skabte til os?! Og hvad hvis Gud faktisk har en plan og en vej til at gøre alt godt igen? Bibelen viser os, at der er sådan en vej ... men lad os nu gå tilbage til starten af Fortællingen.

Scene 1 – Begyndelsen

(læs den ikke bare – kend den og bring den til live!)

Fortællingen bygger på 1 Mos 1-3, Job 38, Es 14, Åb 12.

Hele fortællingen kommer fra Bibelen, og den handler om Gud. En

eksistens som eksisterede før alle ting, som skabte denne jord og alt på den. Gud alene gør altid, hvad der er godt, rigtigt og perfekt – Bibelen kalder ham for hellig.

Mens Gud skabte jorden og lagde dens grundvold, kiggede englene på. De var forbløffede, sang i kor og råbte af bare glæde! Gud havde skabt disse fantastiske engle til at lovprise ham. Men nogle af dem gjorde oprør mod ham og alt, hvad han står for. Ethvert oprør mod Gud kaldes synd. Gud vil ikke tillade nogen form for synd i sin nærhed. Så han sendte de oprørske engle ind i et mørke på jorden, for at de på et senere tidspunkt skulle modtage deres endegyldige straf.

(hold en lille pause ...)

Scene 2 – De første mennesker

(læs den ikke bare – kend den og bring den til live!)

Fortællingen bygger på 1 Mos 1-2, Salme 8.

Så besluttede Gud, at han ville skabe et væsen – kaldet et menneske. Han tog jorden/jordkloden og formede den til et sted, hvor mennesket kunne leve. Hans Ånd jog hen over jordens overflade, mens:

- *Han lavede lys – og skilte det fra mørket...*
- *Han skilte oceanerne fra himlen...*
- *Han samlede vandet – så tørt land kom frem...*
- *Han skabte planter, blomster og træer med frø, så de kunne reproducere sig selv...*
- *Han skabte solen, månen og stjernerne – og inddelte tiden i dage, måneder og årstider...*
- *Han fyldte havet med fisk, himlen med fugle og jorden med alle slags vilde dyr...*

Gud skabte det alt sammen med stor omhu og stor kreativitet – og da det hele stod færdigt, så han på det og sagde, ”*Det her er godt!*”.

Gud sagde nu, ”*Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os. De skal herske over jorden og planterne og dyrene, som lever på den.*”

Så Gud formede mennesket af jordens støv og blæste livsånde i det, så mennesket blev et levende væsen. Det første menneske hed Adam.

Senere skabte Gud den første kvinde, Eva, fra et af Adams ribben, for at hun kunne være ledsager og hjælper for Adam. Så Gud skabte både mand og kvinde i sit eget billede.

Gud velsignede manden og kvinden med evnen til at få børn, så de kunne fortsætte hans skabelse. Han sagde til dem, ”*Bliv frugtbare og*

talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!". Han satte menneskene i en smuk have, hvor de havde alt, hvad de behøvede for at leve livet fuldt ud.

I midten af haven stod der to helt specielle træer. Det ene var "Livets træ". Det andet var "Træet til kundskab om godt og ondt". Gud sagde, at Adam og Eva kunne spise fra ethvert træ i haven, undtagen et: det træ, som ville give dem kundskab om godt og ondt. Han advarede dem mod at spise af dette træ – for ellers ville de med sikkerhed dø...

Gud kom dagligt og tilbragte tid sammen med menneskene, idet han gik en tur sammen med dem i aftenskumringen. Han viste dem, hvordan man skulle leve livet på den bedst mulige måde. Et liv tæt sammen med Gud og under hans beskyttelse. Et liv som var fuldstændigt og komplet i enhver henseende. Og Adam og Eva elskede at være sammen med Gud.

Som Gud nu så ud over sit skaberværk, udbrød han, "*Det her er VIRKELIG godt!*". Efter hele skabelsen hvilede Gud, og han indførte en ugentlig hviledag for hans skabning.

Scene 1 og 2 dialog – begyndelsen & de første mennesker

Husk det er en dialog – ikke en quiz. Spørgsmålene er til inspiration og det er ikke et krav, at I kommer igennem dem alle. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Hvordan gjorde Gud menneskene unikke i hele skaberværket?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *De blev skabt i Guds billede.*
- *Gud blæste sin egen livsånd ind i Adam.*
- *Gud gav mennesket myndighed til at herske over haven og alle dyrene.*

2. Hvordan ved vi, at mennesket blev skabt som godt?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *De blev skabt i Guds billede.*
- *Gud erklærede dem for at være udmærkede/fortræffelige.*

3. Hvem synes du selv du er? Hvad former din identitet? (familie, job, evner, roller, etc.?) Hvor vigtige er disse ting for din identitet?

4. Hvis du skal være ærlig ... hvilken del af din identitet er lige nu mest afgørende for din følelse af selvværd?

5. Hvad ville være anderledes, hvis vores identitet og vores selvværd alene var baseret på, at vi var skabt i Guds billede?

6. Hvilken relation havde Gud til menneskene?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Han tilbragte tid sammen med Adam og Eva. Og de elskede at være sammen med Gud.*
- *Han gav dem ansvar – for Guds skaberværk og for at skabe og forvalte.*
- *Han viste dem den bedst mulige måde at leve på.*
- *Han beskyttede dem mod alt ondt.*
- *Han gav dem evnen til at vælge.*

7. Hvad kendetegnede Adams og Evas relation til hinanden?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Tæt - Eva kom ud af Adams krop.*
- *De var nøgne og skammede sig ikke.*

8. Hvorfor tror du, Gud satte træet til kundskab om godt og ondt i haven?

9. Tror du, at mennesket blev skabt til at leve evigt? Hvad i historien viser os det?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Adam og Eva var skabt i Guds billede.*
- *Død var kun en realitet, hvis de spiste af træet ...*

10. Hvad lærer du om Gud i denne scene?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Gud er kilden til alle velsignelser.*
- *Gud har al magt. Gud har skabt alt.*
- *Gud skabte mennesket i sit billede.*
- *Gud viste mennesket, hvordan man skal leve på den bedst tænkelige måde.*
- *Gud stoler så meget på mennesket, at han giver hele skaberværket i dets varetægt.*
- *Gud giver mennesket evnen til selv at skabe og forvalte.*
- *Gud sørger for, at mennesket har alt, hvad det behøver – haven havde alt, hvad de skulle bruge.*
- *Gud nyder sit skaberværk – han sagde, at alt var perfekt på alle måder.*
- *Gud har velsignet sin skabning med tid til hvile.*

11. Hvad har vi indtil nu fået at vide om meningen med livet? Hvorfor er vi her?

Led folk tilbage til historien for at finde svarene:

- *Vi skal vandre i haven sammen med Gud.*
- *Vi skal lære af ham, hvordan livet leves på den bedst mulige måde.*
- *Vi skal underlægge os hans skaberværk og forvalte det.*
- *Vi skal selv fortsætte med at skabe.*

12. Hvis denne historie ikke handler om os – men om Gud – hvordan finder vi så formålet med vores liv? Hvad foretager menneskene sig med Gud?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Nyder Gud og lærer af ham – bruger tid med ham og lever livet på hans måde.*

13. Hvordan står det i kontrast til den måde, folk tænker på i dag? Spørgsmålet skal helt bevidst skabe lidt spænding her ...

Scene 3 – Adskillelse

(læs den ikke bare – kend den og bring den til live!)

Fortællingen bygger på 1 Mos 1-3.

En dag var der en slange – det snedigste af dyrene i haven – som kom hen til Eva. Slangen spurgte Eva, *”Sagde Gud virkelig, at I ikke måtte spise nogen af frugterne i haven?”*

Eva sagde til slangen, *”Nej nej, vi kan spise af alle havens træer. Det er kun ”Træet til kundskab om godt og ondt” som vi ikke må spise af – og vi må endda ikke røre det – for så vil vi dø”.*

Slangen sagde til hende, *”Vist skal I ikke dø! Men Gud ved, at jeres øjne bliver åbnet, hvis I spiser af det. Så vil I blive ligesom Gud og kan kende godt og ondt.”*

Da Eva så hvor god og lækker frugten så ud, og at den ville gøre hende viis, så tog hun nogle frugter og spiste dem. Hun gav også nogle frugter til Adam, hendes mand, som var sammen med hende – og han spiste også af dem. De valgte ikke at stole på Gud – men at stole på en løgn. I samme øjeblik blev deres øjne åbnet, og de blev fyldt af skam og af frygt. De syede figenblade sammen og bandt dem om livet for at skjule, at de nu var nøgne.

Hen imod aftenstid hørte de Gud gå omkring i haven, så de gem-

te sig inde mellem træerne. Gud kaldte på Adam, "Hvor er du?" Adam svarede, "Jeg hørte, at du kom, og blev bange, fordi jeg er nøgen – derfor gemte jeg mig." Gud svarede, "Hvorfor skammer du dig over at være nøgen – spiste du af træet, som jeg forbød dig at spise af?" Adam gav Eva skylden og sagde, "Det var hende kvinden, som du gav mig. Det var hende, som gav mig nogle frugter." Så sagde Gud til Eva, "Hvordan kunne du finde på at gøre det?" Eva gav slangen skylden og sagde, "Det var slangen, som narrede mig til at gøre det."

Så sagde Gud til slangen, "Fordi du har gjort det, skal du kravle på din bug, og du skal æde støv, hele dit liv. Der skal være fjendskab mellem dig og kvinden og hendes afkom. Du skal bide det i hælen – men det skal knuse dit hoved!"

Guds hjerte var sønderknust på grund af deres ulydighed. Men han kunne ikke bare ignorere, hvad de havde gjort. Gud gør altid, hvad der er godt, rigtigt og perfekt. Hans perfekte retfærdighed krævede, at dette oprør fik konsekvenser. Derfor straffede han Adam og Eva ved at smide dem ud af haven – uden for hans nærhed, omsorg og beskyttelse. De fulgte ikke længere Guds vej. De var nu underlagt lidelser, sygdom, smerte og død.

Gud fortsatte med at elske Adam og Eva. Han lavede endda selv tøj til dem af dyreskind og gav dem det på – så de ikke behøvede at skamme sig uden for haven.

Scene 3 dialog – adskillelse

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

14. Hvad valgte Adam og Eva at gøre i denne fortælling?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Troede på slangens løgn ... valgte IKKE at tro på Guds ord... stolede på egen kraft uden Gud... stolede på at de selv kunne håndtere hvad der er hhv. godt og dårligt i deres eget liv.*

15. Hvad var den reelle fristelse, som slangen udsatte Adam og Eva for?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *At blive selvstændige – at blive Guds ligemænd (at få ære).*
- *At tro, at de er mere egnede end Gud til at definere hvad der er hhv. godt og ondt, rigtigt og forkert i deres liv.*

16. Hvad var Guds allerførste respons til Adam, lige efter han havde ulydig?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Gud begyndte at lede efter ham... og spurgte "Hvor er du?"*

17. Tror du, at Gud ikke vidste, hvor Adam var? Hvorfor ledte han efter ham og stillede spørgsmål?

18. Hvilke konsekvenser fik deres adfærd?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Dom og adskillelse fra Gud.*
- *Ødelagte relationer i forhold til Gud og til hinanden.*
- *Sygdom, smerte og død.*
- *Barmhjertighed. Gud udslettede dem ikke og han tildækkede deres nøgenhed og skam.*

19. Hvorfor tror du, at deres synd og oprør måtte have konsekvenser? Hvorfor kunne Gud ikke bare se igennem fingre med deres oprør?

- *Gud kan aldrig tillade synd at forblive i hans nærhed. Han gør altid hvad der er godt, rigtigt og perfekt (hellig).*

20. "Den danske fortælling"

Fødsel > vuggestue > børnehave > skole > gymnasium > sabbatår > uddannelse > 1. job > 1. ægteskab > 1,8 barn > villa, Volvo og vovse > 2. ægteskab > 2. job > børnene flytter hjemmefra > golf > aftenskolekurser > seniorordning > efterløn > pension > charterrejser til Gran Canaria > død.

- *Hvad er motivationen bag dette livsforløb?*
- *Hvad er udbyttet fokuseret på?*
- *Hvem er historiens centrum? – Hvis historie bliver levet ud her?*
- *Hvor magtfuld er denne historie i vores kultur? I dit liv?*
- *Tror du, at du kan leve denne historie ud og samtidig behage Gud?*
- *Hvordan er "Den danske fortælling" forskellig fra den måde, Gud påbegyndte sin fortælling?*
- *Er der en vej tilbage til at leve i den "originale" fortælling? (Guds fortælling)?*

21. Er vi ligesom Adam og Eva – eller er vi forskellige fra dem?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Vi er præcis ligesom dem.*

- *Vi vælger ofte – til trods for at vi kender Guds bud/vilje – at gå vores egne veje – at gøre oprør.*
- *Hvordan vælger vi mellem rigtig og forkert? Vi fastsætter selv, hvad der er rigtigt og forkert – ud fra egne perspektiver.*
- *Vi forsøger at være vores egen gud – og at fortrænge Gud i vores liv.*
- *Hvor kommer ondskaben fra?*

22. Hvad lærer vi om Gud i denne historie?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Han ser ud til at vide alt. Han vidste, at Adam og Eva havde spist af træet.*
- *Gud vil aldrig tillade ondskab at forblive i hans nærhed: Han dømte hver af individerne i historien. Han smed Adam og Eva ud af haven og væk fra hans tilstedeværelse. Han lovede, at der ville komme én og slå slangen ihjel!*
- *Han holder sine løfter: Selvom de ikke døde øjeblikkeligt, så var Adam og Evas natur nu forandret, så Gud ville ikke længere tillade dem at have adgang til Livets Træ. Og han mindede Adam om, at han ville blive til støv.*
- *Her er kilden til al nåde og barmhjertighed: Han advarede dem på forhånd. Han lavede klæder til dem af dyreskind. De uskyldige dyr blev dræbt af Gud selv, så Adam og Eva kunne få tøj og blive dækket til.*

Noget at tænke over og handle på ...

- Prøv i den kommende uge – på en ny måde – at lægge mærke til, hvordan mennesker, dyr og naturen er skabt. Ser du et fantastisk og kreativt design bag alt dette? Hvordan skal det påvirke os, hvis Guds allerførste handling faktisk var, som en kunstner, at skabe en skøn verden hvor alt var godt?
- Tænk på din egen krop, eller dit barns (hvis du har et) ... Hvor fantastisk er det lige? Hvad får dit hjerte til at slå? Hvor kommer din kreativitet, intelligens og liv fra? Tænk over, at du har ”livsanden” i dig.
- Hvilke spørgsmål ville du stille til en fantastisk ”Skaber af alt” hvis du havde muligheden?
- Hvordan kunne Satan eller ”det onde” friste dig til at vælge din egen vej frem for Guds?
- Der er altid noget vigtigt at gøre, udrette og redde. Hvad betyder det, at vi kan stoppe op og holde hviledag midt i dette liv?
- Brug noget tid i denne uge på at snakke med Gud om disse ting.

Du kan regne med, at han lytter. Og prøv så også at lytte efter ham!

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- “Himlen fortæller om Guds herlighed, hvælvingen beretter om hans hænders værk”, Salme 19,1.
- “For alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud”, Rom 3,23.

SAMLING 2.

En syndig menneskehed

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Alle mennesker har valgt at synde – at vælge sig selv over, og adskilt fra, Gud.
- Gud ser på hjertet.
- Selvet og synden fører til adskillelse og død – lydighed fører til liv og relation med Gud.
- Gud har skabt os og befalet, at vi skal bære frugt.
- Gud er kilden til nåde og barmhjertighed.

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på at de rent faktisk efterleves. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab.
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så, at Gud skabte englene og grundlagde jorden. Vi så Satans forsøg på at placere sig over Gud – og blive som Gud. Og vi lærte, at Gud aldrig vil tillade noget ondt at være i hans nærhed. Så han smed Satan og hans dæmoner ud af haven.
- Vi så også, at Gud skabte og formede jorden og alt levende på den. Og menneskene skabte han i sit eget billede. Gud velsignede mennesket ved at dele sin autoritet med dem. De skulle opfylde jorden og herske over den – de skulle fortsætte den skabelse, som

Gud havde påbegyndt. Vi lærte, at mennesker blev skabt med en fri vilje til selv at vælge på alle områder. Ultimativt betød det, at de kunne vælge at være u lydige mod Gud og selv at administrere, hvad der er rigtigt og forkert uafhængigt af Gud.

- Igen – Gud vil ikke tillade noget ondt eller noget oprør til at være i hans nærhed og smed derfor Adam og Eva ud af haven. Men samtidig viste Gud sin fortsatte omsorg for menneskene ved ikke at udlette dem og ved at skaffe dem tøj af dyreskind, så de ikke skulle være nøgne og skamfulde uden for haven.
- Hvad har du specielt hæftet dig ved fra sidste uge?

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Scene 1 – To brødre

Fortællingen bygger på 1 Mos 4.

Efter at Adam og Eva havde forladt haven, fik de to sønner, Kain og Abel.

Da de voksede op, blev Kain landmand, og Abel blev fårehyrde.

I forbindelse med høsten bragte brødrene offergaver til Gud. Kain ofrede afgrøder, og Abel nogle af de allerfineste lam fra flokken.

Gud tog imod Abel og lammene, som var hans offergave. Men han tog ikke imod Kain og hans offergave. Det gjorde Kain meget vred og ophidset.

"Hvorfor er du så vred?" spurgte Gud ham. "Hvorfor går du hele tiden og kigger ned i jorden? Ville du ikke også blive accepteret, hvis du gør, hvad der er rigtigt? Men hvis du nægter at gøre, hvad der er rigtigt, så er du i stor fare. Synden i dig truer med at overtage magten over dig og ødelægge dig. Sørg for, at det er dig, der kontrollerer synden - og ikke omvendt!"

Nogen tid efter sagde Kain til sin bror Abel: *"Lad os gå en tur sammen ud på markerne"*.

Og mens de var derude, overfaldt og dræbte Kain sin egen bror.

Det er det første mord, vi hører om i Bibelen.

Bagefter spurgte Gud Kain: *"Hvor er din bror, Abel, henne?"*

"Aner det ikke..." svarede Kain. *"Er det måske mit job at have styr på, hvor han er henne?"*

Men Gud sagde: *"Hvad har du gjort? Hør her! Din brors blod skriger til mig fra jorden! Du er nu bandlyst fra den jord, som du har tilsølet med din*

brors blod. Den vil ikke længere give afgrøde til dig – lige meget hvor hårdt du arbejder! Fra nu af vil du være en fredløs og en flygtning på jorden, og du vil altid skulle vandre fra sted til sted.”

Kain svarede Gud: ”Min straf er mere end jeg kan klare! Du har nu taget mig væk fra mit land – og fra din egen nærhed; du har gjort mig til en fredløs vandringsmand på jorden. Alle jeg møder vil forsøge at slå mig ihjel!”

Gud svarede: ”NEJ! Der er ingen, som vil slå dig ihjel. Enhver som forsøger at gøre dig ondt, vil få en straf, der er syv gange større end din”.

Så satte Gud et mærke på Kain for at advare alle, som kunne pønse på at slå ham ihjel.

Så forlod Kain Guds nærhed og drog til et land, der lå øst for haven.

Scene 1 dialog – To brødre

Husk *det er en dialog – ikke en quiz*. ”Svarene” under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

OBS: Du skal gå relativt hurtigt gennem denne dialog for at have tid nok til scene 2.

1. Hvad sagde Gud til Kain, efter han havde afvist hans offer?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Ville du ikke også blive accepteret, hvis du gjorde, hvad der er rigtigt? Men hvis du afviser at gøre det, så vil synden ødelægge dig?*
- *Gud ser på hjertet – det var en hjertesag. Gud talte til Kain om at gøre, hvad han allerede vidste, var det rigtige at gøre... han gjorde det ikke... det er en hjertesag ikke en ”offergave”-sag.*

2. Hvorfor - tror du - slog Kain sin bror ihjel?

3. Hvad gør du, når du ikke føler dig accepteret?

4. Hvad er du villig til at gøre for at blive accepteret?

5. Hvordan ville dit liv blive forandret, hvis du vidste, at du allerede var elsket og accepteret uafhængig af, hvad du gjorde?

6. Hvordan reagerede Gud på mordet? Hvorfor kunne Gud ikke bare ignorere hvad Kain havde gjort? Hvilken straf fortjente Kain?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Han fortjente døden.*
- *Gud gengældte ikke ondt med ondt – han viste nåde og omsorg.*

7. Hvad lærer vi om mennesker i denne fortælling? (hvor i fortællingen så du det?)

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Vi forsøger at bortforklare og skjule vores synd.*
- *Vi vil have det, som andre har.*
- *Vi kan vælge at gøre det, som er rigtigt.*
- *Vi har en tilbøjelighed til ikke at lytte til Gud.*

8. Hvad lærer vi om Gud i denne fortælling? (hvor i fortællingen så du det?)

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Gud er interesseret i folks liv – han ønsker interaktion med dem.*
- *Gud straffer synd. Gud er nådig.*
- *Gud ved alt.*
- *Gud sørger for en vej frem.*
- *Gud alene er god. Guds veje er ikke vores veje.*

9. Hvem ligner du mest i denne fortælling?

Scene 2 - Vandfloden

Fortællingen bygger på 1 Mos 6-9.

Antallet af mennesker på jorden voksede hurtigt. Synden spredte sig ikke bare fra Adam og Eva til deres sønner – den spredte sig også videre fra generation til generation.

Alle valgte at være ulydige mod Gud. Det gav sig konstant udslag i, at de var voldelige og onskabsfulde mod hinanden. Gud så også, at menneskenes tanker var helt igennem onde – hele tiden. Det knuste hans hjerte, og det fik ham til at ønske, at han aldrig havde skabt menneskene!

Så Gud besluttede at starte helt forfra. Han sagde: *"Jeg vil fuldstændig udrydde denne menneskehed, som jeg har skabt. Jeg fortryder, at jeg nogensinde lavede dem"*.

Men der var en enkelt mand på hele jorden, Noa, som fandt nåde for Guds øjne. Noa havde et tæt forhold til Gud og vandrede sammen med ham, og han var den eneste "udadlelige/ulastelige/dadelfrie" blandt sine samtidige. Så Gud sagde til Noa: *"Jeg har besluttet at dække hele jorden med en vandflod og udlette alt levende! Men jeg har en plan for at bringe dig sikkert igennem alt dette."*

Gud sagde til Noa, at han skulle bygge en stor ark. Han gav detaljerede instrukser om, hvordan den skulle bygges, og hvordan den skulle indrettes. Gud sagde til ham: *"Lav en ark af Gofer-træ og forsegl den med tjære både inde- og udefra. Den skal være 137 meter lang, 23 meter bred og 14 meter høj og den skal være indrettet med flere dæk og med mange stalde til dyrene. Jeg lover, at du vil være i sikkerhed inde i arken. Medbring syv par af de dyr, som jeg har udpeget som offerdyr og et par af hver af de andre. Disse dyr vil komme til dig for at kunne overleve. Og husk så at tage nok føde med til både dig, din familie og alle dyrene."*

Noa udførte alle ting, præcist som Gud havde fortalt det. Og præcis som Gud havde sagt, så kom vandfloden! Vandet vældede ud af jordens dyb – og det væltede ned fra himlen. Da det begyndte, gik Noa, hans kone, hans tre sønner og svigerdøtre samt alle dyrene ombord i arken. Da vandet fortsatte med at stige, blev arken løftet og begyndte at flyde ovenpå vandet. Vandfloden dækkede til sidst selv de allerhøjeste bjerge på jorden – og alt levende blev udryddet. Undtagen de som var ombord i arken.

Efter 40 dage holdt regnen op. Mange måneder gik, mens vandet langsomt begyndte at synke. Igennem nogle uger sendte Noa ugentligt en due ud, for at se om den kunne finde tørt land. Endelig en dag vendte duen tilbage med et olivenblad i munden. Næste gang han sendte den ud, kom den slet ikke tilbage. Så vidste Noa, at vandet virkelig havde trukket sig tilbage, og at det nu var sikkert at forlade arken.

Så snart Noa kom ud af arken, byggede han et alter, hvor han ofrede nogle af de rene dyr til Gud som et symbol på taknemmelighed og tilbedelse.

Gud var glad for Noas offer og sagde: *"Jeg vil aldrig igen forbande jorden på grund af menneskene, som kun vil det onde fra ungdommen af. Jeg vil aldrig mere udrydde alt levende, som jeg nu har gjort."* Gud velsignede Noa og hans sønner og tilskyndede dem til at blive frugtbare og talrige, at få mange børn og endnu engang opfylde jorden med mennesker.

Så sagde Gud til Noa og hans sønner: *"Jeg giver alle dyrene i jeres magt. I kan nu bruge dem som føde, ligesom jeg oprindeligt gav jer planterne som føde. Men I må aldrig spise dyr, som stadig har livsblodet i sig. Og af ethvert menneske, som tager et andet menneskes liv, vil jeg kræve hævn. Livet er i blodet, og alt liv tilhører mig!"*

Gud sagde også: *"Jeg vil sætte en regnbue på himlen, som et symbol på mit løfte. Når jeg ser regnbuen, så vil jeg huske den evige pagt mellem mig og alle levende væsener på jorden."*

Scene 2 dialog – Vandfloden

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

10. Hvorfor sendte Gud en vandflod over jorden og udslættede alt levende? Synes du, at han havde en god grund til at gøre det?

11. Hvorfor blev Noa og hans familie sparet? Hvad vil det sige at være "udadelig/ulastelig/dadelfri"? Var Noa syndfri?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Fortællingen siger os, at alle mennesker havde syndet – også Noa. Blev Noa sparet, fordi han havde et tæt forhold til Gud og vandrede sammen med ham og ikke forsøgte at skyde skylden for hans synder over på andre?*

12. Hvad blev konsekvensen af ondskab, oprør og vold på jorden?

- *Død!*

13. Hvad blev konsekvensen af, at Noa vandrede med Gud?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Frelst af Gud.*
- *Gud sørgede for en måde, hvorpå han kunne blive frelst.*

14. Hvad siger fortællingerne indtil nu om, hvordan mennesker er?

- *Siden Adam og Evas fald har alle været syndere.*
- *Alle følger deres egne veje og vil ikke have noget at gøre med Gud.*

15. Lyder det som om, at verden og menneskene på Noas tid var meget anderledes end i dag?

16. Har du nogensinde mødt et menneske, som levede et PERFEKT liv? Som aldrig gjorde en eneste selvisk ting?

17. Hvilke følelser har Gud overfor menneskene i denne fortælling?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Han er skuffet og vred over, at de kun ville det onde.*
- *Han er barmhjertig: Redder hele den menneskelige race og lover aldrig igen at udrydde den.*
- *Gud brænder for at give os det bedst mulige liv.*
- *Gud sørger altid for en vej frem!*

18. Hvilke paralleller er der til beretningen om skabelsen?

19. Hvad betyder det for os i dag at skabe, forvalte og være frugtbare? Hvordan bruger du din tid, karriere, dine penge og talenter?

20. Hvad sagde Gud til Noa om dyr og deres blod?

21. Hvad sagde Gud om mord og blod og liv? Hvorfor er det vigtigt?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Alt liv tilhører Gud og livet er i blodet. Det er Gud selv, som giver liv. Han forlanger, at blodet (livet) bliver givet tilbage til ham, hvis nogen tager en andens liv.*

22. Hvad lærer fortællingen os om Gud?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Gud har virkelig magt – han styrer og bestemmer over alt det skabte.*
- *Gud vil aldrig tillade ondskaben at forblive i hans nærhed.*
- *Vandfloden er den absolutte bekræftelse på, at Gud altid vil dømme synden i alle mennesker.*
- *OG – Gud er kilden til al nåde. Han reddede Noa og hans familie og dermed hele menneskeracen.*
- *Inden han reddede dem, advarede han dem mod den kommende dom, en nådeshandling, præcis som han gjorde med Kain.*
- *Han lovede aldrig igen at udrydde alt levende, selvom han vidste, at menneskene ville fortsætte med at synde.*
- *Gud vidste, hvad der boede i hjertet i hvert eneste menneske. Gud ved alt.*

Noget at tænke over og handle på...

- Prøv i denne uge at notere dig, hvor ofte du ønsker noget som andre har. Læg også mærke til, når du føler et stærkt ønske om andres accept eller anerkendelse.
- Tænk over dine valg ... hvilke valg i dit liv har ført til "død" eller adskillelse, og hvilke valg har ført til "liv" og relationer? Hvilke af disse valg var motiveret af "selvet" i dig?
- Hvor nemt er det at gøre det rigtige, selv når du ved, hvad der er det rigtige, når du hellere vil gøre noget andet, som er til din fordel? Hvad skulle der til, for at du altid ville være motiveret for Guds plan med vores liv i stedet for vores eget begær, og hvad der passer os lige i øjeblikket?

- Prøv at finde en konkret ting, som du kunne velsigne et andet menneske med i denne uge. Og gør en ting, som skaber eller opretholder skønhed i verden. Start med noget småt, og fortæl en anden person, hvad du gjorde.

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- “Mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet”, 1 Samuel 16,7.
- “For syndens løn er død” (og vent så med at lære resten udenad til session 7), Rom 6,23.

SAMLING 3.

Guds folk

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Vores identitet som Guds familie.
- Gud valgte sit folk af ren og skær nåde (ikke på grund af nogen præstationer eller fortjeneste fra deres side).
- Gud er på udkig efter en familie, som vil stole på ham og hans vej – i stedet for at stole på deres egen vej.
- De mennesker, som han valgte at arbejde igennem, var både oprørske og syndige (den eneste mulighed, da hele menneskeheden var en falden slægt).

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på, at de rent faktisk efterlevs. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab).
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så, at Gud ser hjertet. Om hjertet elsker Gud og derfor villigt og af sig selv giver Gud det allerbedste. Og at handlingerne afspejler hjertets tilstand.
- Vi så, at Gud viser nåde og barmhjertighed, selv mens han retfærdigt straffer menneskeligt oprør.
- Vi så, at næsten alle mennesker valgte sig selv.
- Vi så, at selvet og synd fører til adskillelse og død, mens lydighed

- fører til liv og relation med Gud.
- Vi talte også om, hvad det betyder, at Gud har beordret os til at bære frugt.
 - Livet er i blodet – og livet tilhører Gud.

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Scene 1 – Pagten

Fortællingen bygger på 1Mos 11-18, 22, 26-50 & 2Mos 1

Noas efterkommere glemte alt om Gud og om hvordan, han havde reddet dem sikkert gennem vandfloden. De begyndte nu at lægge planer for at anlægge en stor by med huse bygget af sten.

De sagde: *"Lad os bygge et monument for os selv, som når til himlene for at vise hvor store og fantastiske vi er."* Gud så, hvordan mennesker begyndte at samles for at ære sig selv i stedet for Ham. På det tidspunkt i historien talte alle mennesker det samme sprog. Så Gud gav dem nu forskellige sprog, for at gøre det sværere for dem at samle sig i et oprør. Herefter spredte han dem ud over hele jorden.

Nogle få generationer senere etablerede Gud en speciel relation til en mand, som hed Abram, og gav ham et løfte. Dette specielle løfte blev kaldt en pagt. Ordet signalerer, at der er tale om den dybeste og mest grundlæggende aftale mellem to personer.

Gud sagde til Abram: *"Jeg ønsker, at du skal forlade dit land og din familie og gå til et land, som jeg vil vise dig. Jeg vil gøre dig til stamfader for et stort folk, og jeg vil gøre dit navn kendt op gennem hele historien. Jeg vil velsigne dem, som velsigner dig, og jeg vil forbande dem, som forbander dig. Hele jorden vil blive velsignet gennem dine efterkommere."*

Det var et forbløffende løfte fra Guds side. Han valgte at velsigne hele jorden gennem én familie. Der var bare et "lille" problem... Det var aldrig lykkedes Abram's kone, Saraj, at blive gravid og føde et barn, så hvordan i alverden skulle hele jorden blive velsignet gennem deres efterkommere? For slet ikke at nævne, at de var ved at være godt oppe i årene. På det tidspunkt var Abram omkring 75 og Saraj omkring 65!

Så Gud førte Abram og hans familie til et land som hed Kana'an. Her sagde Gud til Abram: *"Se så langt du kan i alle retninger. Det land vil jeg give til dig og dine efterkommere"*. Landet Kana'an blev herefter kaldt for "Det Forjættede Land." Forjættet betyder 'lovet'.

Nogen tid gik, og Abram og Saraj fik stadig ingen børn.

Abram spurgte Gud: *"Hvad skal alle dine velsignelser gøre godt for, når jeg ikke engang har en søn? Jeg bliver hurtigt ældre, og snart bliver jeg nødt til at give hele min arv til en af mine tjenere"*. Gud svarede Abram: *"Nej, du vil få en søn, som vil arve alt, præcis som jeg har lovet dig det"*.

Så tog Gud Abram med ud under den mørke nattehimmel og sagde til ham: *"Se op på himmelen og tæl stjernerne, hvis du kan. Din familie vil blive på samme måde – mange flere end det er muligt at tælle"*. Så Abram troede på, hvad Gud sagde til ham, og derfor kaldte Gud ham for retfærdig – på grund af hans tro.

Flere år gik og Saraj blev efterhånden utålmodig over, at hun stadig ikke havde fået et barn. Hun gik derfor til sin trækvinde Hagar og spurgte, om hun ville være en slags rugemor for Saraj. Abram gik med på planen. Han lå med Hagar, og hun fødte ham en søn, som hed Ismael. Men Sarajs og Hagars forhold blev mere og mere anstrengt. Da Hagar fandt ud af, at hun var gravid, begyndte hun at foragte Saraj. Til gengæld behandlede Saraj Hagar på den allerværste måde. Det hele endte med, at Hagar og Ismael blev sendt bort for aldrig mere at leve sammen med Abrams familie.

Da Abram var 99 år gammel, viste Gud sig for ham og sagde: *"Jeg er Gud den almægtige. Tjen mig med hele dit liv og lev ulasteligt. Jeg vil fastholde min pagt med dig slægt efter slægt. Det vil være en evig pagt. Jeg ændrer dit navn til Abraham, som betyder "far til en mængde folkeslag". Husk det... Jeg vil altid være din Gud, og du vil altid være mit folk."* Så tilføjede Gud: *"Jeg ændrer også din kones navn til Sara, som betyder "mor til mange folkeslag". Meget snart vil hun blive velsignet med en søn. Ham skal du kalde Isak."*

Både Abraham og Sara lo for sig selv i mistro til Guds løfte.

Abraham tænkte: *"Hvordan kan jeg blive far, når jeg er 100 år gammel? Hvordan kan Sara få et barn, når hun snart er 90 år gammel?"*

Sara tænkte: *"Hvordan skulle en gammel kone som mig, der ikke har haft menstruation i mange år, pludselig kunne få et barn? Og min mand er endnu ældre end jeg er?"*

Abraham spurgte Gud: *"Er det gennem min søn Ismael, at du vil velsigne min slægt?"* Men Gud sagde *"Hvorfor lo du? Er noget for svært for mig? Omkring et år fra nu af vil du få en søn. Det er gennem ham, Isak, at jeg vil give min velsignelse – ikke gennem din tjenerindes søn."*

Som sagt – et år senere, præcis som Gud havde sagt, fødte Sara deres første søn og gav ham navnet Isak, som betyder "latter". Isaks fødsel var Guds første skridt i at opfylde det løfte, som han havde givet til

Abraham. Abrahams efterkommere kom til at hedde hebræere. Det var Guds ønske, at de skulle være en helt ny slags folk på jorden, som kunne vise verden, hvad det vil sige at leve livet på Guds måde.

Scene 1 dialog - Pagten

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Hvorfor forhindrede Gud, at folket byggede et monument for sig selv?

2. Hvordan vil du beskrive Guds forhold til Abraham? Og Abrahams til Gud?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Abraham stolede på Gud – han troede på Guds løfter – han brød op og drog af sted.*

3. Hvor i fortællingen kan vi se, at Abraham kæmpede med at tro på Guds løfter?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Abraham troede, at han var nødt til at give sin arv til en af sine tjenere.*
- *Abraham og Sara lo ad Guds løfter: "Hvordan skulle det kunne lade sig gøre, at..."*

4. I fortællingen erklærer Gud Abraham for retfærdig på grund af hans tro. Hvad tror du det vil sige at være retfærdig? Var Abraham uden synd?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Kun Gud gør altid hvad der er godt, rigtigt og perfekt, så alene Han er kvalificeret til at bestemme, hvad der er rigtigt og forkert – godt og ondt!*
- *Abrahams retfærdighed består i, at Gud erklærer ham retfærdig (tilregnet af nåde).*
- *Abrahams retfærdighed betyder, at han har et ret forhold til Gud.*
- *Abrahams retfærdighed betyder, at han bruges af Gud på den rette måde.*

5. Ultimativt set – hvem skal så bestemme, hvad der er den rette brug af vores liv, talenter, tid, energi?

- *Gud alene.*

6. Hvem bestemmer normalt disse ting i dit liv?

7. Hvordan ville det se ud, hvis vi begyndte at lade Gud bestemme, hvad der er den rette brug af vores liv? Hvad ville være anderledes?

8. Hvad var Guds løfter til Abraham i pagten?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *At gøre ham til stamfader for et mægtigt folk.*
- *At velsigne og beskytte ham.*
- *At velsigne alle folk på hele jorden gennem ham.*

9. Hvad fortæller dette løfte os om Gud?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Gud ønsker at velsigne alle mennesker.*
- *Gud har valgt en familie (et folk), som skal være hans velsignelse og som skal leve på hans måde. For at vise verden hvem og hvordan han er. Et folk velsignet af Gud for at de kan være en velsignelse for andre.*

10. Hvad vil det betyde for dit liv, hvis du rent faktisk tror på, at du er udvalgt af Gud og velsignet for at kunne være en velsignelse?

- *Gud vil beskytte og velsigne sit folk.*

11. Hvor i fortællingen ser vi, at Gud begynder at opfylde sit løfte til Abraham?

12. Hvor ellers i fortællingen indtil nu har vi set, at Gud holder sine løfter?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Adam og Eva døde, Kain lod synden tage magten, Noa med vandfloden ...*

13. Tror du, at Gud ALTID holder, hvad han lover?

14. Hvornår i dit liv har du været allermest nødt til at stole på en anden? Hvordan gik det?

Mulighed for at udvide dialogen

15. Har du oplevet en stjerneklar nat langt væk fra byens lys? Hvordan føltes det?

16. Prøv at forestille dig, at du var i Abrahams sko. En gammel mand

med en hustru, som for længst har passeret den fødedygtige alder. Ville du tro Guds løfte om en enorm familie med flere medlemmer end der var stjerner? Hvor svært mon det har været?

17. Hvad var formålet med, at Gud velsignede Abraham?

18. Hvis fortællingen, om at Gud kalder en speciel familie til at være hans eget folk, er sand – hvordan skal det påvirke dit liv?

19. Hvordan ville det påvirke os som fællesskab?

20. Hvordan ville det påvirke andre... vores kvarter, vores by, vores land...?

Noget at tænke over og handle på ...

- Hvordan afgør du i dagligdagen hvad der er rigtigt og forkert i dit liv? Hvordan kunne du ændre denne proces i lyset af fortællingen?
- Hvornår (hvis nogensinde) i dit liv har du følt det som, at Gud erklærede dig "retfærdig"? Hvad var situationen, og hvad gjorde du eller gjorde du ikke?
- Brug noget tid i denne uge på at lave en liste over måder, hvorpå Gud har velsignet dig i dit liv. ... mennesker, familie, ledelse, arbejde, helbred, talenter, færdigheder, etc. Brug så noget tid på at spørge Gud om, hvordan han kunne tænke sig, at du brugte disse velsignelser til at være en velsignelse for andre.

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- "Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt." Ordsprogenes bog 3,5
- "Min nåde er dig nok, for min magt udøves i magtesløshed." 2 Kor 12,9

SAMLING 4.

Udvandringen og loven

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Gud redder sit folk fra slaveri, undertrykkelse og synd.
- Gud giver sit folk loven for at vise dem, hvordan de skal leve med ham som deres Gud (loven blev givet til folket, efter de var blevet udfriet af slaveriet, for at vise dem, hvordan de skulle leve et liv i frihed).
- Gud giver sit folk en måde, hvorpå deres synder kan blive sonet, så de kan leve tæt sammen med ham.
- De skulle være et folk, som skulle synliggøre Guds herlighed for alle nationer.
- De gjorde oprør og levede livet på deres egen måde. De gjorde hvad der var rigtigt i deres egne øjne (bestemte selv hvad der var henholdsvis godt og ondt)

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på at de rent faktisk efterleves. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab).
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så, at Gud valgte sig et folk, som skulle have et helt specielt forhold til ham. De skulle stole på hans veje – og ikke på deres egne.
- Det var et udslag af ren og skær nåde – de gjorde intet for at opnå

- det, og det var ikke noget, de på nogen måde fortjente.
- Gud valgte at virke gennem et rodet og syndigt folk (hans eneste mulighed i betragtning af den samlede menneskeslægts faldne tilstand).
 - Vi så, at Gud indgik en pagt med Abraham, som skulle give ham utallige efterkommere, og at hans familie skulle velsignes af Gud for selv at være en velsignelse for resten af verden – og dermed demonstrere og synliggøre hvordan Gud er.

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Et hop frem i historien

Da Abraham og Saras søn Isak blev voksen, fik han selv en søn, som hed Jakob. Hans navn blev senere ændret til Israel, som betyder ”en der kæmper med Gud”. På den måde skiftede Guds folk navn fra ”hebræerne” til Israel.

Jakob havde 12 sønner. En af disse sønner hed Josef, som efter at være blevet solgt som slave og komme i fængsel endte med at blive en slags statsminister i Egypten. På et tidspunkt var der en forfærdelig hungersnød i Israel. Josef inviterede derfor hele sin familie til at komme og bo hos ham nede i Egypten. Mens de boede dernede, voksede Israel stærkt i antal og blev til en hel nation. Efter at Josef døde, blev Egyptens konge, Farao, mere og mere bekymret over, hvor stort et folk Israel var ved at blive. Så han behandlede dem grusomt og gjorde Israel til sine slaver. Folket levede som slaver igennem 400 år!

Men Gud havde lovet, at han ville velsigne sit folk ...

Scene 1 – Udfrielse og vejledning

Fortællingen bygger på 1Mos 37-50, 2Mos 1-2, 7-12, 19-20

Gud udvalgte en mand til at udfri Israelitterne fra slaveriet. Han hed Moses. Gud sendte Moses til Farao for at advare ham om, at Egyptens folk ville blive udsat for store lidelser, hvis ikke Guds folk nu blev givet fri. Men Farao var arrogant og havde bestemt ikke tænkt sig at følge Moses’ anvisninger. Så sendte Gud en række forfærdelige plager over egypterne for at straffe dem, uden at israelitterne blev ramt af dem.

Gud forvandlede vand til blod, fyldte landet med frøer, myg og fluer,

dræbte husdyr, dækkede mennesker med bylder, ødelagde afgrøderne med hagl og græshopper, og indhyllede landet i mørke.

Til trods for alle disse forfærdelige ting gav Faraos ikke efter. Så Gud sendte en plage mere ... En plage, som ville slå den ældste søn i hver familie i hele Egypten ihjel – både hos mennesker og dyr. Men Gud sørgede for at fremskaffe en vej, så det ikke gik ud over de førstefødte blandt Israels folk.

Han gav dem følgende instruktioner: Hver familie skulle tage et lam, slagte det og ofre det til Ham. Lammet skulle være førstefødt, af hankøn, uden nogen defekter, og ingen af dets knogler måtte brækkes eller knuses. Så skulle de tage blodet fra lammet og smøre det på dørstolperne ind til deres hjem. Israel folk fulgte Guds anvisninger nøje.

Ved midnatstid sendte Gud en dødsengel gennem hele Egypten og dræbte alle førstefødte. Men englen gik forbi de hjem, hvor der var smurt blod ud over dørstolperne. Egypterne græd og klagede, og de tiggede og bad israelitterne om at drage bort og ud af slaveriet. Så nu gjorde Israel sig klar til at rejse tilbage mod det land, som Gud havde lovet Abraham. Israel var nu en nation på over 2 millioner mennesker.

Men Faraos var oprørt og ville have hævn. Han sendte sine hær efter israelitterne for at fange dem og slå dem ihjel. Da israelitterne nåede frem til Sivhavet, opdagede de til deres rædsel, at de var fanget mellem havet og den egyptiske hær. Men Gud delte vandene i to foran dem, så de tørskoet kunne krydse havet. Da Faraos hær nåede frem og så, hvad der foregik, så satte de efter dem. Da alle soldaterne var ude mellem de to vægge af vand, sendte Gud en stærk vind, så havet lukkede sig over dem. På den måde blev hele den egyptiske hær udslettet!

To måneder efter de havde forladt Egypten, slog israelitterne lejre ved foden af bjerget Sinai. Gud steg ned på bjerget i torden og lynild, og en tyk røg dækkede bjerget. Gud kaldte Moses op til sig på toppen af bjerget. Her talte Gud til ham og sagde: *"Sig følgende til mit folk: I så, hvordan jeg bar jer på ørnevinger og udfriede jer fra Egypten. Nu, hvis I adlyder mig og holder pagten med mig, så vil I være mit elskede folk – et kongedømme af præster – sat til side for at repræsentere mig på jorden"*.

Da Moses kom ned fra bjerget, fortalte han folket, hvad Gud havde sagt. De var alle helt enige og sagde: *"Vi vil gøre alt, hvad Gud siger vi skal gøre. Vi vil følge alle hans bud"*. Så gav Gud instruktioner til Moses om, hvordan folket kunne vende tilbage til at følge hans veje og leve i frihed, et liv tæt sammen med Gud under hans beskyttelse. Vi kalder disse instruktioner for De Ti Bud, som er Guds grundlæggende spilleregler for livet ...

"Jeg er din Gud, som har udfriet dig fra slaveriet i Ægypten.

Sæt mig over alt andet. Tilbed ikke noget andet.

Respekter, og misbrug ikke, mit navn. Husk at reservere en dag om ugen til at hvile og til at tilbede mig.

Ær dine forældre. Lad være med at slå ihjel, stjæle eller lyve.

Lad være med at gå i seng med andre end din mand eller kone – vær trofast.

Begær ikke hvad andre har – men vær tilfreds med, hvad jeg giver dig".

Gud gav flere instruktioner, kaldet love, til Moses, som han skulle give videre til Israel. Lovene gav konkrete og detaljerede instrukser om en lang række forhold, som f.eks.:

Hvordan man skal behandle sin nabo eller fjende, hvordan man skal håndtere konflikter, hvad der er en fair straf, hvornår man skal arbejde, og hvornår man skal hvile, hvornår man skal feste og tilbede, og hvilke ofringer der er efter Guds ønske. Men folket ønskede ikke at leve indenfor de grænser, som Gud nu havde sat. De gjorde oprør igen og kaldte instruktionerne for et nyt slaveri. Selv de, der virkelig prøvede at følge alle reglerne, måtte erkende, at det var umuligt at gøre det fuldt ud – at gøre det perfekt.

Fordi Gud altid gør, hvad der er godt, rigtigt og perfekt, kunne han ikke se igennem fingre med deres synd - og den ultimative straf for synd er død. Derfor må der gives et liv for at betale for hvert enkelt menneskes ulydighed. Men Gud elskede sit folk. Så han sørgede for en vej for dem. Han indførte, at et uskyldigt dyr kunne være en stedfortræder for dem.

Menneskene skulle bringe et fejlfrit dyr til Gud og bede ham overføre deres synd og skyld til det hjælpeløse dyr. Dyret blev så slået ihjel, og dets blod blev udgydt i stedet for den skyldige person.

Systemet med ofringerne fortsatte i hundreder af år. Ofre for synd måtte gives dag efter dag, år efter år. Gud accepterede disse ofringer. Men kun som et symbol på, hvad der en dag skulle ske. Han forberedte et endegyldigt offer, som skulle betale for hele verdens synd – en gang for alle!

Scene 1 dialog - Udfrielse og vejledning

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Hvordan kunne israelitterne undgå, at deres førstefødte blev slået ihjel?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *De skulle slagte et lam, som var førstefødt, af hankøn, og perfekt, og smøre blodet på dørstolperne til deres huse.*
- *De skulle gå indenfor og gemme sig bag ved blodet, mens dødens engel passerede forbi.*
- *Gud selv fremskaffede løsningen. De ville kun gøre det, hvis de stolede på ham.*

2. Hvor ellers i fortællingen har vi set, at et uskyldigt dyr må lade livet for at dække en anden persons synd?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Da Gud lavede tøj af skind fra et dyr for at dække Adam og Evas skam.*

3. Hvorfor er ofre og blod så vigtige?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Gud har sagt, at der skal betales for oprør og synd. Syndens løn er døden.*
- *Betaling for synd er liv. Liv for et liv. Pagten med Noa lærer os, at livet er i blodet. Blodet (at give et liv) er den eneste vej til at betale for synd.*
- *Guds hellighed kræver, at synd og oprør får konsekvenser, og at det bliver fjernet fra hans nærhed.*

4. Hvad er en pagt? Hvilken pagt taler Gud om? Og hvem blev den først givet til?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Abraham.*
- *Israels folk.*
- *(genopfrisk nogle af de oprindelige pagters løfter).*

5. Hvordan kunne israelitterne holde deres del af pagten?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Følge Guds instruktioner og bud.*
- *Adlyde ham.*

6. Tror du, at Gud ville forlade sin pagt, hvis de ikke adlød ham?

- *Delvist – han kan vælge ikke at velsigne dem og ikke at beskytte dem. Men ultimativt og i sidste ende vælger han alligevel at redde dem for at vise, hvor stor han er. Uden at basere det på, hvor syndfrie de er.*

7. Hvad tror du, Gud mener med et ”kongedømme af præster”?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Folket skulle demonstrere og synliggøre for hele verden, hvordan han er.*

8. Hvad er formålet med budene og lovene?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Loven blev givet til folket, efter de var udfriet af slaveriet i Egypten. Den skulle vise dem, hvordan man skulle leve i frihed tæt sammen med Gud. Så at de kunne leve i pagten med ham.*

9. Hvilket af de 10 bud, er det vigtigste?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Du skal måske guide gruppen til at se, at det første bud faktisk er summen af alle de andre.*

10. Hvad viser Guds bud og love os om ham?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *De viser, at Gud ønsker at leve i et tæt og nådefuldt forhold til ham.*

11. Hvad er resultatet af at leve på Guds måde?

Scene 2 – Konger og Profeter

Fortællingen bygger på 5 Mos, Josva, Dommerbogen, 2 Samuel, 2 Kongebog, profetier fra 2 Samuel 7, Esajas 7, 9, 40, 53, 61; Salmerne 22, Mika 5, Zakarias 12.

Israels folk vandrede rundt i ørkenen i 40 år. Herefter ledte Gud dem frem til en generobring af "Det forjættede land" fra deres fjender. Gud var med dem og gav dem mange sejre i krig. Han holdt fuldt ud sine løfter til dem. Men folket afviste ham og tilbad i stedet falske guder. Den falske tilbedelse førte dem videre ind i mange andre former for synd.

På grund af deres synd og ulydighed fjernede Gud sin beskyttelse fra dem. Han tillod nu, at fremmede nationer overmandede og besatte dem, og at de straffede hans folk. Men når folket led, så vendte de sig igen mod Gud og tiggede og bad om hans hjælp og tilgivelse. Endnu engang tilgav Gud dem, og han gav dem ledere, der blev kaldt *dommere*, til at lede dem i kampen mod deres fjender. (De er ikke som det, vi forstår ved dommere i dag, men mere som en slags generaler). I slag efter slag vandt Israel over sine fjender langs alle grænserne. Hver gang de sejrede, tilbad de Gud. Men snart efter vendte folket igen ryg-

gen til Gud og levede livet på deres egen måde.

Desværre, blev dette et mønster, som gentog sig i generation efter generation. Israels folk kom til Gud og tilbød ham, når de havde brug for hjælp. Men når alting gik godt, så begyndte de igen at tilbede andre ting. Det var en tid, hvor alle gjorde, hvad de havde lyst til.

De andre nationer havde konger, som regerede over dem. Så nu begyndte Israel at klage til Gud og sige: *"Vi vil også have en menneskelig konge. En vi kan se, og som kan bestemme over os"*. Gud gav dem hvad de ville have, så de fik nu en række af konger, som på skift regerede landet. Kongerne var kendetegnet ved, at de gjorde oprør mod Gud og hans autoritet. På grund af deres oprør tillod Gud andre nationer at invadere og indtage landet. Israels folk blev fordrevet fra Det forjættede land, og mange blev ført bort for endnu engang at blive slaver.

Igennem denne periode med kongedømmer sendte Gud profeter, for at de kunne være hans budbringere. Gud talte gennem profeterne og kaldte folket til at vende tilbage til hans måde at leve på og til hans bud. Profeterne advarede også folket om, hvad der ville ske, hvis de fortsatte med at gøre oprør mod Gud. Profeterne fortalte også om en ny pagt, som Gud ville oprette med sit folk. De pegede frem mod en kommende Messias, en evig konge, som ville opfylde pagten, frelse dem og regere for altid. Gud gav også profeterne visioner om, hvordan den kommende Messias ville være.

Profeter som Esajas forudså, at ...

- en jomfru skulle føde ham i Betlehem.
 - han skulle stamme fra David (deres største konge), som var en efterkommer af Abraham.
 - han ville ikke gøre noget forkert, idet han ville leve et liv uden synd.
 - han ville blive slået, dræbt og begravet i en rigmands gravsted.
 - han ville blive gjort til et offer for vores synder.
 - han ville etablere et kongerige, som langt overgår, hvad Israel nogensinde har set.
 - han ville opfylde ethvert løfte, som Gud har givet til Abraham, Isak og deres efterkommere.
 - Gud ville lægge skylden og straffen for alle vore synder på ham. Hans liv vil blive et offer for os.
 - på grund af ham, vil mange få deres forhold til Gud bragt i orden.
- Til trods for alle advarslerne fra profeterne holdt Israels folk op med at lytte til Gud. Og Gud talte ikke til mennesker i de næste 400 år!

Scene 2 dialog – Konger og profeter

Husk *det er en dialog – ikke en quiz*. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

12. Hvad, synes du, er det mest slående karakteristika ved Israels historie?

13. Hvad ender med at blive Israels mønster?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *De stolede på sig selv i stedet for på Gud. De bestemte selv, hvad der var godt og skidt for dem.*
- *Når de kom i problemer, råbte de på Gud ...*
- *... og han reddede dem.*
- *Og så vendte de tilbage til at gøre, hvad der var rigtigt i deres egne øjne. Efter alt hvad Gud havde gjort for dem, fulgte de alligevel andre guder.*

14. På hvilken måde kan du relatere til dette mønster?

15. Hvor hurtig er du til at udfordre eller underlægge dig autoriteter i dit liv? Er du hurtigere til at antage og følge din egen autoritet? Hvorfor og hvorfor ikke?

16. Set i det store billede – hvordan er det gået hele vejen gennem fortællingen, når mennesker ikke har fulgt Guds bud, men levet for sig selv?

17. Hvordan retfærdiggør vores verden og kultur noget af hensyn til vores personlige komfort?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

Børnearbejde (til fremstilling af billigt tøj), Sort arbejde (skævvrider arbejdsmarkedet), oliekrig, trafficking.

18. Hvem frelste dem fra slaveriet – oprindeligt og igen og igen?

- *Gud!*

19. Fra alle historierne indtil nu – hvad har du lært om Gud?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Gud er hellig - Gud vil aldrig tillade oprør og ondskab at forblive i hans nærhed*

- *Han gør altid, hvad der er godt, rigtigt og perfekt.*
 - *Han er aldrig uretfærdig mod nogen.*
 - *Han dømte Satan og de faldne engle ved at smide dem ud af himlen.*
 - *Han smed Adam og Eva ud af haven.*
 - *Han sendte Kain væk fra sin nærhed og gjorde ham til en vandringsmand.*
 - *Han lagde jorden øde med en vandflod.*
 - *Han straffede Egypten markant.*
 - *Han straffede Israel gennem slaveri og deportation, når de fulgte falske guder.*
- *Han har al magt*
 - *Han skabte alting inklusive englenerne.*
 - *Han skabte mennesket og formede jorden til et sted, hvor det kunne leve.*
 - *Han udryddede menneskeheden og dyrene gennem vandfloden.*
 - *Han sørgede for, at en gold kvinde blev gravid.*
 - *Han ødelagde den mest magtfulde nation, Egypten, og den mest magtfulde konge, Farao, så let som ingenting.*
 - *Han har total kontrol over hele skaberværket: Han kan forvandle Nilen til blod, få insekter til at spise alle afgrøder, få dag til at blive til nat, og endda dele Sivhavet i to dele. Han styrer vind og bølger.*
 - *Han styrer nationerne: Når Israel var ulydig, fik han fremmede magter til at tage dem som slaver.*
- *Han ved alting*
 - *Han vidste, hvad Satan tænkte i sit hjerte.*
 - *Han vidste, at Adam og Eva havde syndet.*
 - *Han vidste, at Kain var på vej til at gøre noget ondt.*
 - *Han kender hvert eneste menneskes tanker og intentioner.*
 - *Han vidste, at Sara ville få en baby.*
 - *Han vidste, at Josef ville redde sin familie fra tørken.*
- *Han er kilden til al nåde*
 - *Han udryddede ikke Satan.*
 - *Han lod ikke Adam og Eva dø med det samme.*
 - *Noa fandt nåde for Herrens øjne.*
 - *Han udvalgte/kaldte Abraham og lovede at gøre ham til en stor nation og til en velsignelse for alle verdens nationer gennem ham.*
 - *Han gav Sara en søn, selvom hun var 90 år gammel.*

- *Han fortalte Moses, hvordan de førstefødte kunne blive reddet fra dødsenglen.*
 - *Han sørgede for en måde, hvorpå israeliternes synd kunne blive tilgivet gennem et offerdyrs blod, så de kunne have fællesskab med Gud.*
 - *Han sendte dommere, konger og profeter for at give/(over)bringe sit ord til folket/verden.*
 - *Han lovede, at der skulle komme en konge, som endegyldigt ville rense mennesker fra deres synder.*
- *Gud erklærer, hvordan hans folk rettelig skal leve*
 - *Han sagde de skulle være frugtbare og herske over jorden*
 - *Han gav dem de ti bud*
 - *Han holder altid, hvad han lover*
 - *Han fortalte Adam og Eva, at de ville dø, hvis de spiste af det træ, han havde forbudt dem at spise af.*
 - *Han lovede, at der ville komme en vandflod – og det skete.*
 - *Han lovede Abraham og Sara en søn – og han blev undfanget.*
 - *Han lovede at Abraham skulle blive til en stor nation – og det blev virkelighed.*
 - *Han lovede at udfri sit folk fra Egypten, og han gjorde det.*
 - *Han lovede at redde de førstefødte, hvis lammets blod var der, og han gjorde det.*
 - *Han lovede at give Kana'ans land til Abrahams efterkommere, og han gjorde det.*
 - *Han lovede, at der ville komme en Messias og en frelser... Vil han komme?*

Mulighed for at udvide dialogen

20. Læs Salme 81 sammen

- *Hvilke dele af dagens fortælling talte specielt til dig?*
- *Har du nogen spørgsmål?*
- *Hvilket billede af Gud får du fra salmen? Hans længsel efter sit folk?*

21. Yderligere anvendelse

- *Hvis det, som vi har talt om i dag, er sandt – hvordan skulle det så påvirke vores liv?*
Ordsprogenes bog siger: "En vej kan forekomme en mand rigtig og dog ende med at føre til døden".

- *Hvordan ville det påvirke os som samfund?*
- *Hvordan ville det påvirke andre – vores nabolag og vores by?*

Noget at tænke over og handle på ...

- Hvor i dit liv har Gud reddet dig fra dit eget slaveri eller beslutninger? Hvad var din reaktion overfor Gud efter dette?
- Har dit livsmønster nogensinde fulgt det mønster, som israelitterne kom ind i? Hvad kunne stoppe dette mønster?
- Brug noget tid på at tænke over, hvad hvert af de 10 bud lærer dig om, hvordan Gud er.
- Hvad fra denne uges fortælling lærte dig om at afgøre, hvad der er rigtigt og forkert i dit liv, og hvad det vil sige at leve på Guds måde? Hvordan kan du vide det?
- På hvilken måde er dit liv lige nu en demonstration og synliggørelse af, hvordan Gud virkelig er? (*Det er, hvad du er skabt til at gøre!*) Og på hvilken måde viser du det ikke eller giver ligefrem et falsk billede?

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- "Du må ikke have andre guder end mig", 2 Mos 20,3.
- "En vej kan forekomme en mand rigtig og dog ende med at føre til døden", Ord 14,12.
- "Det er blodet, der skaffer soning, fordi det er livet", 3 Mos 17,11.

SAMLING 5.

Personen Jesus

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Identiteten er lærer og tjener.
- Født af en jomfru (menneske).
- Døbt (identificerer sig med den syndige menneskenatur).
- Ledet af Helligånden.
- Fristet (sejr over fristelser/et syndfrit liv).
- Perfekt menneske (Han gjorde hvad Adam ikke gjorde, han modstod fristelser og levede et liv i tro – fuldstændig underkastelse og lydighed mod Faderen).

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på at de rent faktisk efterleves. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab.
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så, at Gud ledte sit udvalgte folk, Israel, ud af et forfærdeligt slaveri i Ægypten. Han gav dem en række instruktioner (love) om, hvordan de skulle leve tæt sammen med ham, i frihed, og i en pagts relation. Han opsummerede alle lovene i De Ti Bud, med det første bud som det altomfattende: ”Du må ikke have andre guder end mig.” Det betyder: *Sæt mig (Gud) over alt andet. Tilbed ikke andre ting*”.

- Guds udvalgte folk fortsatte med at gøre oprør mod ham. De kaldte lovene for et nyt slaveri. Men Gud elskede sit folk, så *han gav dem et system med ofringer*, hvor de kunne erstatte deres eget liv med blodet og livet af et uskyldigt dyr – som var prisen for at gøre oprør mod Gud. Gud accepterede dette – men kun som et *symbol* på, hvad der senere skulle komme!
- Folket kom til Gud, når de havde problemer og behøvede hjælp. Men når så det gik godt, begyndte de igen at tilbede andre ting. Det var en tid, hvor alle gjorde, hvad der var rigtigt i deres egne øjne. *Gud forudsagde gennem profeter, at der ville komme en frelser*, en Messias, som ville frelse sit folk en gang for alle...
- Hvilke en eller to ting fik du med hjem i sidste uge?

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Scene 1 – Jesu fødsel

Fortællingen bygger på Matthæus 1-2 og Lukas 1-2

Der var nu gået 400 år, siden Gud sidst havde talt til sit folk. Israelitterne, som blev kaldt jøder, havde været under fremmede og skiftende nationers herredømme gennem flere hundrede år. De blev nu styret fra Rom, som var det mest magtfulde imperium, verden endnu havde set. Jøderne ventede og håbede på en konge, som ville komme og frelse dem og lede dem til sejr.

Endelig sendte Gud en engel til en ung kvinde, som hed Maria, i byen Nazareth. Hun var forlovet og skulle giftes med en mand, som hed Josef. Han var en efterkommer af David – og dermed en direkte efterkommer af Abraham.

Englen fortalte Maria, at hun ville blive gravid, og at hun skulle føde Guds søn – til trods for, at hun stadig var jomfru! Englen fortalte, at hendes barn ville blive undfanget ved Helligånden, og at det skulle blive en konge, hvis kongerige aldrig ville få ende – det ville vare til evig tid.

Som forudsagt fødte Maria året efter en søn, som de gav navnet Jesus. Det betyder ”Herren er frelsen”. Gud åbenbarede over for Maria og Josef, at drengen var den længe ventede Messiaskonge. Men de var ikke de eneste, som fik det at vide. Englene råbte nyheden ud til nogle hyrder på en mark langt væk. En stjerne viste dem vej, så de kunne

finde det lille barn og bringe gaver til det og tilbede det. Denne fødsel var virkelig et mirakel!

Jesus voksede både fysisk og i visdom, og han var elsket af Gud og af alle, som kendte ham.

Scene 1 dialog – Jesu fødsel

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Hvad var unikt ved Jesu fødsel?

2. Hvem var Jesus en efterkommer af? Er det vigtigt?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Kong David og Abraham.*
- *Han opfyldte pagten og profetierne.*

3. Hvad i historien minder dig om, hvad profeterne sagde om Messias?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Se slutningen af scene 2 i kapitel 4.*

4. Er der nogen del af de mange profetier, du specielt hæfter dig ved?

5. Hvad betyder navnet "Jesus"? Herren frelser.

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Herre – over hvem? – over hvad?*
- *Frelse – for hvem? – fra hvad? – til hvad?*

Scene 2 – Jesu dåb

Fortællingen bygger på Mat 3; Mark 1; Luk 3; Joh 1.

Gud sendte en budbringer, som hed Johannes, for at fortælle folk, at de skulle gøre sig klar, fordi Messias snart ville komme. Johannes var en af Jesu slægtninge og født seks måneder før ham. Han var en simpel mand, boede i vildmarken, var klædt i tøj lavet af kamelhår, og levede af græshopper og vilde biers honning. Johannes var meget dristig og udfordrede uden omsvøb jøderne: *"Sig ikke kun, at du elsker Gud – men bevis det også med dit liv. Vend dig væk fra dine synder, og vend dig mod Gud"*.

Han blev kendt som Johannes Døberen, fordi han døbte de mennesker, som bekendte deres synder, i Jordanfloden. Dåben var et symbol

på at blive vasket ren for sine synder og på, at man valgte en ny måde at leve på. Når de jødiske ledere spurgte Johannes, om han selv var Messias, så svarede han: *"Nej! Men der kommer meget snart en, som er meget større end mig – jeg er ikke engang værdig til at løsne hans sandaler – ja, ikke engang til at være hans slave. Forstår I – jeg døber med vand – han vil døbe med Guds Ånd!"*.

Snart efter kom Jesus for at blive døbt af Johannes. Da Johannes fik øje på ham, sagde han: *"Det er mig som har brug for at blive døbt af dig – ikke omvendt!"* Men Jesus insisterede, og så døbte Johannes ham foran hele menneskemængden. Da Jesus kom op af vandet, kom Guds Ånd ned fra himlen. Det lignede en due, som svævede ned og hvilede på Jesus. Så lød der en stemme fra himlen, som sagde: *"Du er min elskede søn, i dig har jeg fundet velbehag!"*

Scene 2 dialog – Jesu dåb

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

6. Hvad lærer vi om Jesus i denne scene?
7. Hvad var Johannes' budskab?
8. Hvorfor kom folk for at blive døbt af Johannes?
9. Hvad er det bemærkelsesværdige i det, Gud siger til Jesus?
 - *At Jesus er hans søn! Søn af Gud!*
10. Hvad erklærer/proklamerer Gud offentligt for alle?
Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:
 - *Jesu identitet.*

Scene 3 – Jesu fristelse

Fortællingen bygger på Mat 4; Luk 4.

Straks efter at Jesus var blevet døbt, førte Guds Ånd ham ud i ørkenen. Her fristede Satan ham i 40 dage og nætter. I hele denne periode spiste Jesus intet og blev derfor ekstremt sulten. Satan prøvede at forføre Jesus ved at sige: *"Hvis du er Guds søn – hvorfor forvandler du så ikke disse sten til brød?"*

Jesus svarede ham: *"Nej! Da Gud talte til Moses sagde han: Mennesker*

behøver mere end brød for at kunne leve – de må finde livet i Guds ord!”

Så tog Satan ham op på toppen af den højeste bygning i Jerusalem og sagde: *”Hvis du er Guds søn, så hop ud. Skriften siger jo: Gud vil sende sine engle og gribe dig, så du ikke rammer jorden!”*

Jesus svarede: *”Moses sagde også: Prøv ikke på at teste eller udfordre Gud”.*

Som det næste tog Satan Jesus op på toppen af et højt bjerg. Han viste ham alle verdens nationer og deres fantastiske rigdomme og sagde: *”Jeg vil give dig alt dette – alt hvad du ønsker – hvis du vil knæle ned og tilbede mig”.*

Jesus svarede: *”Vig bort fra mig, Satan! Det står også skrevet: Sæt Gud over alt andet og tilbed kun ham”.*

Så forsvandt Satan, og engle kom og tog sig af Jesus. På det tidspunkt var han lidt over 30 år gammel. Gennem hele sit liv havde han aldrig syndet og aldrig gjort oprør mod Gud. Han valgte altid at gøre, hvad der var godt, rigtigt og perfekt i Guds øjne.

Scene 3 dialog – Jesu fristelse

Husk det er en dialog – ikke en quiz. ”Svarene” under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

11. Prøv med dine egne ord at fortælle, hvad det var, Satan fristede Jesus med?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *At stole på egen evne til at skaffe det, som der er brug for. Men det er Gud, som er den egentlige leverandør af alle ting.*
- *At teste hans tro på og relation til Gud. Men Gud alene er troværdig – han holder altid, hvad han lover.*
- *At få Jesu tilbedelse væk fra Gud og over til ham selv. Men Gud alene er værd at tilbede (hvor i fortællingen har vi set Satan forsøge det samme?).*

12. Hvordan reagerede Jesus på Satans fristelser? Hvordan er det forskelligt fra Adam?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Stod imod, og citerede Guds eget ord til Satan.*

13. Hvad udfordrer Satan, når han spørger Jesus: ”Hvis du er Guds søn, så...”

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Hans identitet!*

14. Hvor har vi tidligere set Satan udfordre og friste en person? Udfordre han også Evas identitet?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *"Gud ved at I bliver som ham, hvis I spiser ...". Men de var allerede skabt i Guds billede! For at være som han!*
- *Satans metode er altid den samme. Han fordrejer Guds ord og udfordrer vores identitet.*

15. Hvad tænker du om sætningen "Gennem hele sit liv havde han aldrig syndet og aldrig gjort oprør mod Gud"?

16. Gennem alt hvad vi har hørt og lært om mennesker indtil nu: Er det sket før?

17. Har mennesker været gode til at administrere godt og ondt, rigtigt og forkert?

Men Jesus er menneske – så hvordan kan det være muligt? Kun Gud gør hvad der er godt, rigtigt og perfekt. Kun Gud kan håndtere godt og ondt på en perfekt måde. Jesus må nødvendigvis være Gud. Han er Guds søn – både menneske og Gud.

18. Del dette med hinanden: Selvom Jesus var syndfri, blev han døbt for at identificere sig med en syndig menneskehed.

- *Hvor godt går det for dig med altid at vælge hvad der er godt, rigtigt og perfekt?*
- *Hvad, tror du, gjorde Jesus i stand til at gøre dette? – at leve et perfekt liv?*

Scene 4 – Disciple

Fortællingen bygger på Mat 4; Mark 1; Luk 5.

Kort tid efter så Johannes Jesus komme gående hen mod sig og råbte: *"Se der! Det er Guds lam – som bærer al verdens synd! Gud har vist mig, at han er den Messias, som vi har ventet på så længe – GUDS EGEN SØN!"*

Mens Jesus vandrede langs med søen, sagde han til nogle af dem, som fulgtes med Johannes: *"Kom og følg mig!"*

Fra da af omgav Jesus sig med en lille flok af mennesker, som blev kaldt disciple. Han viste dem hvordan, det var at leve på Guds måde.

Jesus rejste på kryds og tværs i landet og mødte mennesker på markedspladser, i private hjem og i jødiske synagoger, hvor han lærte dem om Guds veje. Han bragte et nyt budskab til dem og sagde: "Guds rige er kommet nær – så nu, vend jer væk fra jeres synder og vend jer mod Gud!"

Fuld af Helligåndens kraft helbredte Jesus mennesker med alle former for problemer og sygdomme. Nyheden om ham spredtes hurtigt, og store menneskemængder begyndte at følge ham, hvor end han stod og gik. Folk rejste mange kilometer for at være nær ved ham og for at se de fantastiske mirakler, han gjorde.

Scene 4 dialog – Disciple

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

19. Hvorfor sagde Johannes "Se – der er Guds lam"?"

20. Hvad tror du folk tænkte på, da han sagde dette? Hvad er konsekvensen af påstanden om, hvem Jesus er? Hvad husker du af detaljerne om det første påskelam fra historien?

21. Hvad har vi ellers hørt om Guds Ånd (Helligånden) i historien i dag?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Maria blev gravid ved Helligånden.*
- *Ved Jesu dåb steg Helligånden ned på Jesus.*
- *Helligånden førte Jesus udi ørkenen for at blive fristet.*
- *Jesus udførte miraklerne ved Helligåndens kraft.*

22. Hvor fik Jesus kraften fra til at udføre mirakler?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Guds Ånd steg ned på ham – Helligånden.*

23. Hvor har vi lært om Helligånden?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Faderen har sendt Helligånden.*
- *Helligånden har kraft og leder Jesus.*

24. Hvad lærer vi om Jesus gennem de fire scener?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Jesus ydmygede sig selv.*

- *Han er Gud og menneske på en gang.*
- *Gud kaldte ham sin søn, som han elsker.*
- *Han gjorde aldrig oprør mod Gud – han levede et syndfrit liv.*
- *Han havde fantastiske evner og kraft.*
- *Folk ønskede at være tæt på ham.*
- *Han underviste i nye veje.*

Noget at tænke over og handle på ...

- Læg mærke til de tre måder, Satan fristede Jesus på. Hvor i dit liv er du fristet på samme måde?
- Han blev fristet til at stole på egen evne til at tilfredsstille egne behov – adskilt fra Faderen.
- Han blev fristet til at tvivle på Gud og til ikke at stole på ham.
- Han var fristet til at tilbede sig selv eller andre ting – i stedet for Gud.
- Prøv i den kommende uge at notere, hvad der frister dig til at være din egen gud og stole på dig selv. Ser du noget mønster? Del det med en ven og snak om, hvorfor det mon er sådan.
- Hvor ofte forlader du dig bevidst på Guds Ånds virke i dit liv for styrke, kraft og visdom? Har du Guds Ånd?
- Tænk på, hvordan det ville være at leve resten af dit liv uden at synde... Er det muligt? Hvorfor og hvorfor ikke?
- Hvilken del af Jesu liv og karakter, ønsker du, var mere sandt om dig i dag?

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- Helligånden dalede ned over ham i legemlig skikkelse som en due; og der lød en røst fra himlen: "Du er min elskede søn, i dig har jeg fundet velbehag!" Luk 3,22.
- For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd, Hebr 4,15.

SAMLING 6.

Om Jesu liv og gerninger

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Mirakler (bekræfter Jesu guddommelighed og hans magt).
- En konges undervisning – Jesus er den perfekte menneskelige KONGE, der kom som en ydmyg tjener.
- Han gav os en forsmag på fremtiden – hans liv og hans undervisning demonstrerer og erklærer, hvordan verden skulle være, og hvordan den en dag kommer til at se ud.
- Jesu budskab: Jeg er vejen, sandheden og livet – til Faderen og til genoprettelse.
- Gud er en kærlig far, som længes efter genoprettelse af livet og fællesskabet med sine børn.

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på at de rent faktisk efterleves. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab.
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så på Jesu fødsel og liv – et ydmygt liv, menneske på alle måder, fristet på alle måder. Præcis som os. Men Jesus levede sit liv uden nogensinde at synde og uden at miste tilliden til sin far, Gud. Jesus fandt sit liv og sin identitet i og fra sin Far.
- Vi så også at Jesus var fyldt af, og fik sin styrke fra, Helligånden.

- Vi lærte også, at hans navn at kende: *Jesus: Herren frelser, Immanuel: Gud med os*. Disse navne forklarer os, hvorfor han kom til jorden, og hvem han er.

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Scene 1 – Mirakler

Fortællingen bygger på Mark 2-5; Luk 3, Joh 1.

Folkeskarer fulgte Jesus, hvor end han gik, fordi han udførte mange mirakler og helbredelser. Han drev dæmoner ud af mennesker, og dæmonerne skælvede af frygt for ham. Hans usædvanlige stil gjorde de jødiske ledere urolige og usikre.

På et tidspunkt hvor Jesus underviste, sagde han til en mand, som var lam: *"Vær ikke bange – dine synder er tilgivet"*. Nogle lokale religiøse ledere satte spørgsmålstejn ved hans ret til at tilgive synder – for som de sagde: *"Det kan kun Gud"*. Jesus demonstrerede nu sin autoritet ved på stedet at helbrede manden fuldstændigt!

En anden gang var Jesus totalt udmattet efter at have undervist hele dagen. Han foreslog derfor, at han og hans disciple skulle gå ombord i en båd og sejle over til den anden side af søen. En voldsom storm rejste sig pludselig. Båden begyndte at tage vand ind, og lige meget hvor meget de øsede ud, steg vandet stadig. Til sidst gik der panik i dem, og de greb de fat i Jesus, som lå og sov.

Jesus rejste sig og sagde til vinden og bølgerne: *"Bliv stille – nu"*. Vinden holdt op med at blæse og søen blev helt stille. Da disciplene så det, sagde de til hinanden: *"Hvem er den mand, som både vind og bølger adlyder?"*

Ved flere lejligheder opvakte Jesus folk fra de døde. Engang hvor Jesus var på en rejse blev han bedt om at komme hjem til en mand, som hed Jairus, hvis datter var meget syg. Mens han var på vej derhen, kommer nogle mennesker dem i møde og fortæller, at pigen allerede er død. Jesus fortsætter imidlertid og kom til Jairus' hus, hvor der var en stor flok mennesker indenfor, som råbte og græd. Jesus sagde til dem: *"Hvorfor græder I? Pigen er ikke død – hun sover."* De lo ad ham. Men han gik ind i pigens værelse, tog hendes hånd og sagde: *"Lille pige – stå op!"* Med det samme hoppede hun ud af sengen og begyndte at gå omkring. Jesus sagde, at de skulle give hende noget at spise. Hendes

forældre var ude af sig selv af forbløffelse!

Jesus tilbragte en hel nat i bøn, hvorefter han ud af de mange, som fulgte ham, valgte 12 mænd til at være hans lærlinge, og han kaldte dem for disciple.

Scene 1 dialog – Mirakler

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Skabte Gud mennesket til at leve evigt?
2. Ud fra hvad vi indtil nu har lært i fortællingen – hvad er så årsag til, at mennesker dør?
3. Hvem gav mennesket liv?
4. Hvem tror du har kraften til at opvække døde?
5. Når Jesus har autoritet til at tilgive synder, og har magten over naturen, og har autoritet over dæmoner, og kan gøre døde levende – hvem tror du så, han er?
6. Hvad tænker du om alt dette?

Scene 2 – Kongeriget

Fortællingen bygger på Mat 5, 7, 10, 13, 18-20; Mark 3-6, 10, 13; Luk 6, 8-10, 12-15, 17; Joh 3.

Jesus fortsatte med at undervise og sagde: *"Guds rige er kommet nær – vend jer væk fra jeres synder og jer selv – og vend jer, i stedet til Gud!"*

På et tidspunkt gik han sammen med sine nærmeste ledsagere. De satte sig ned, og Jesus begyndte at undervise dem om Guds Kongerige.

Han sagde: *"Gud velsigner dem, som indser deres behov for ham - de, som hungrer og tørster efter at være sammen med ham."*

Jesus fortsatte med at undervise om Guds lov, som blev givet ved Moses. Han sagde: *"Tro ikke at jeg er kommet for afskaffe, hverken loven eller profeternes skrifter. Jeg er kommet for at opfylde dem!"* Han lærte dem: *"Lovene og budene siger, at du ikke må begå mord. Men jeg siger, at hvis du hader eller krænker nogen, så er du præcis lige så skyldig, som en morder. Dine ord og dine handlinger bringer dom over dig."*

"Loven siger også, at ingen må have sex med andre end sin ægtefælle. Men jeg siger, at enhver, som kaster et lystent blik på en kvinde, har allerede begået utroskab med hende i sit hjerte." Han lærte dem videre: "Hvis nogen stjæler din kjortel, så tilbyd dem også at tage kappen med. Lev generøst – vær gavmild! Elsk dine fjender. Enhver kan elske deres venner – men du skal elske de, som er umulige at elske. Du må leve på en anden måde og altid gøre hvad der er godt, rigtigt og perfekt – præcis ligesom din far – Gud i himlen."

Folk var forbløffede over Jesu undervisning. Han lærte dem som én, der havde reel kraft og myndighed – og ikke som deres egne lovlærere.

(hold et øjeblik pause ...)

Jesus fortsatte med at undervise om Guds rige, idet han brugte lignelser, som er korte historier med tydelige pointer. Han sagde: *"Guds rige er ligesom et frø, som man sår ude på marken. Til at begynde med er det ganske lille. Men med tiden vokser det til et stort træ, hvor fugle kan komme og bygge rede."* Jesus fortalte mange af den slags historier.

Han sagde, at Kongeriget er ...

Som en skjult skat begravet i en mark – værd at søge ihærdigt efter.

Som gær i en stor portion dej – blot en smule har en stor effekt.

Ligesom en perle – det er værd at sælge alt for at få.

Ligesom en stor fest – hvor den fattige, den ensomme og den udstødte alle er inviterede.

Osv., osv....

Folk spurgte Jesus: *"Hvornår kommer det Kongerige, som du fortæller om?"* Han svarede: *"Guds Kongerige er ikke noget, som du kan forudsige. Man vil ikke kunne sige 'her er det', eller 'der er det' – fordi Guds Kongerige er midt iblandt jer."*

"Men lad ikke alt dette genere eller forvirre dig. Stol på Gud – og stol også på mig. I min Fars hus er der mange boliger – og jeg tager derhen for at gøre en klar lige præcis til dig. Og du kender vejen til det sted, hvor jeg går hen!"

En af Jesu ledsagere spurgte ham: *"Herre, hvordan kan vi være sammen med dig, hvis vi ikke kender vejen?"*

Jesus svarede: *"Jeg er Vejen, Sandheden og Livet. Ingen kommer tilbage til et nært forhold til Gud – undtagen gennem mig. Hvis du virkelig kendte mig – så ville du også kende min Far. Fra nu af kender du ham og har set ham i mig."*

(hold et øjeblik pause ...)

En nat kom der en farisæer, Nikodemus, til Jesus og sagde: "Rabbi, vi ved, at Gud har sendt dig for at undervise os. Dine mange mirakler viser, at Gud er med dig." Jesus svarede: "Du har ret – men med mindre, et menneske bliver født for anden gang, vil det aldrig forstå Guds rige." "Hvad mener du?", spurgte Nikodemus. "Hvordan kan et menneske krybe tilbage ind i sin mors mave og blive født for anden gang?" Jesus svarede ham: "Sandheden er, at ingen kan komme ind i Guds Kongerige, med mindre, de er født for anden gang ved Guds Ånd. Mennesker kan kun give menneskeliv; men Guds Ånd kan give nyt liv i Guds Kongerige".

"Hvordan kan det ske?" spurgte Nikodemus. Jesus svarede: "Du er en respekteret jødisk lærer, og alligevel ved du ikke noget om disse enkle sandheder? Hvis du ikke tror mig, når jeg underviser om almindelige ting, hvordan vil du så tro mig, når jeg underviser om Guds rige?"

"Hvad jeg fortæller dig – er sandt! Gud viste sin store kærlighed til mennesker ved at sende mig – hans eneste søn – til denne verden. Enhver som tror og følger mig, vil finde livet, som er komplet og evigt! Han sendte mig hertil for at frelse mennesker – ikke for at dømme dem. De, som ønsker at leve i synd og mørke, afviser mig og vil dermed bringe Guds dom over dem selv. Men de, som ønsker at leve på Guds måde, vil stole på mig og leve evigt!"

Scene 2 dialog – Kongeriget

Husk *det er en dialog – ikke en quiz*. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

7. Hvad tror du Guds Kongerige er? Hvor er det?
8. Hvorfor er det så svært at beskrive?
9. Hvordan kommer man ind i Guds rige ifølge fortællingen?
10. Hvad lærer fortællingerne os om Jesus?
11. Er hans kongerige ligesom de menneskelige kongeriger, som vi har hørt om tidligere i fortællingen?
Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:
 - Nej – Jesus er den perfekte menneskelige konge. Han gør altid, hvad der er godt, rigtigt og perfekt. Han er den sande konge, som folk altid har ønsket sig!

8. Hvordan ville verden se ud, hvis alle levede i Guds Kongerige, under hans ledelse, omsorg og beskyttelse?

9. Hvad tror du er sammenhængen mellem at leve på Guds måde og at tro på Jesus?

10. Sagt med dine egne ord – hvad lærer Jesus sine ledsagere i denne scene?

Scene 3 – Den fortabte søn

Fortællingen bygger på Luk 15,11-32.

Jesus fortalte dem en anden lignelse om en far og hans sønner:

”Der var engang en mand, som havde to sønner. Den yngste sagde til sin far: *’Jeg vil have min arv lige her og nu – giv mig, hvad der tilkommer mig!’*”

Så delte faderen ejendommen mellem sønnerne. Det varede ikke længe, så havde den yngste søn pakket alle sine ejendele og begav sig mod et fjernt og fremmed land. Der levede han et udisciplineret og selvoptaget liv – og han brugte alle sine penge på at feste og skeje ud. Da han en dag havde brugt alle sine penge, endte han som hjemløs og sulten. Han fik til sidst et job hos en landmand, hvor han blev sat til at fodre svinene. Han var nu så sulten, at han ville have spist det samme som grisene, hvis bare nogen ville have givet ham det.

Det bragte ham til besindelse. Han sagde: *’Alle karlene, som arbejder hjemme på min fars gård, de kan sidde ned og nyde tre måltider om dagen – mens jeg lever blandt svin og er ved at sulte ihjel. Nu går jeg tilbage til min far og siger til ham: ’Far – jeg har syndet mod Gud – Jeg har syndet mod dig – jeg fortjener ikke længe-re at blive kaldt din søn. Men ansæt mig på gården som timelønnet.’* Så rejste han sig op og begav sig på vej hjem til sin far.

Da han stadig var langt væk, fik hans far øje på ham. Hans hjerte bankede, han løb ud, omfavnede ham, og kyssede ham. Sønnen begyndte at sige, det han havde forberedt: *’Far – jeg har syndet mod Gud – Jeg har syndet mod dig – jeg fortjener aldrig mere at blive kaldt din søn...’*

Men faderen hørte slet ikke efter. Han var allerede i gang med at kalde på to tjenestefolk: *’Hurtigt. Hent det allerbedste tøj og giv ham det på. Sæt familiens ring på hans finger og giv ham sandaler på fødderne. Få sat fat i en korn-fed kalv og steg den på grillen. Vi skal virkelig feste og hygge os sammen! Min søn er kommet tilbage! Han var død – men er nu i live igen!’*

Jeg havde mistet ham – men nu har jeg fundet ham igen! Og de havde en skøn tid sammen.”

Scene 3 dialog – Den fortabte søn

Husk det er en dialog – ikke en quiz. ”Svarene” under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

15. Hvorfor straffer faderen ikke sønnen?
16. Hvorfor sætter han familiens ring på hans finger?
17. Hvorfor fester de egentlig? Sønnen har ikke gjort andet end synd ... Fortjener han tilgivelse og en fest?
18. Hvem minder denne far dig om?
19. Hvad ville det gøre ved dig, hvis dit liv blev reddet på samme måde?
20. Lignelsen om den fortabte søn er et billede på det, som kaldes evangeliet ... Efter at have hørt historien, hvordan vil du så beskrive evangeliet?

Scene 3 – alternativ udgave: Historien om den ældre bror

Denne udgave er måske bedre, hvis tilhørerne er religiøse mennesker.

Erstat det sidste afsnit i scene 3 med disse 2 afsnit:

Men faderen hørte slet ikke efter. Han var allerede i gang med at kalde på to tjenestefolk: *'Hurtigt. Hent det allerbedste tøj og giv ham det på. Sæt familiens ring på hans finger og giv ham sandaler på fødderne. Få fat i en korn-fed kalv og steg den på grillen. Vi skal virkelig feste og hygge os sammen! Min søn er kommet tilbage! Det er ligesom han var død – men er nu i live igen! Jeg havde mistet ham – men nu har jeg fundet ham igen!* Og de havde en skøn tid sammen.

Da den ældre bror kom tilbage fra arbejdet i marken, opdagede han, at der var fest, dans og musik for hans bror. Det gjorde ham vred, og han nægtede at komme ind. Faderen gik så ud til sin ældste søn, som sagde: *'Jeg har aldrig været ulydig mod dig, og jeg har knoklet for dig i alle disse år, men du har aldrig holdt endda bare en lille fest for mig og mine venner. Men denne din søn, som har ødslet din formue væk på at feste og skeje ud, dukker pludselig op igen, og så holder du straks en kæmpfest for*

ham! Faderen siger til ham: 'Søn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. Men nu er det tid til at feste – din bror er her – han var død, men nu er han i live! Han var mistet, men nu er han fundet!'"

Scene 3 dialog – Historien om den ældre bror

Indsæt disse to spørgsmål før spørgsmålet "Hvordan vil du forklare evangeliet?"

21. Hvad har du lagt mærke til ved relationen mellem faderen og den ældste bror?

22. Hvad er fælles ved de to brødre?

Men Jesus er menneske – så hvordan kan det være muligt? Kun Gud gør hvad der er godt, rigtigt og perfekt. Kun Gud kan håndtere godt og ondt på en perfekt måde. Jesus må nødvendigvis være Gud. Han er Guds søn – både menneske og Gud.

- *Begge brødre er "fortabte". De gør begge oprør men på hver deres måde.*
- *Begge brødre ønsker faderens ting fremfor faderen selv.*

Noget at tænke over og handle på ...

- Tænk på de mirakler, som Jesus gjorde. Er der noget i dit liv i dag, som ville overstige hans evne til at lede og til at forandre?
- Brug noget tid denne uge på at notere områder i dit liv, hvor du kan sætte dig i den fortabte søns sted ... "Jeg vil have, hvad jeg vil have, og jeg vil have det nu!"
- Har du nogensinde oplevet kærligheden, accepten og tilgivelsen fra faderen i lignelsen? Faderen er et billede på, hvad Gud føler for dig!
- Hvordan ville livet se ud, hvis alt var, som Gud havde planlagt det? Jesus gav en forsmag på alt dette, da han levede og genoprettede mennesker og ting.
- Bed Gud vise dig, hvad det betyder (eller ville betyde) for dit liv, at have Jesus til at vise dig "vejen, sandheden og livet" – sådan som det hele tiden har været Guds mening.

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- Jesus sagde til ham: "Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig", Joh 14,6.
- Jesus sagde: "Den, der har set mig, har set Faderen", Joh 14,9.

SAMLING 7.

Død og genopstandelse

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Stedfortrædende død – Jesus er Guds lam, som fjerner verdens synd.
- Tilgivelse af synder.
- Jesus er Herre over synd og død.
- Jesus er Herre over alt!
- Er Jesus Herre over dit liv?

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på at de rent faktisk efterleves. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab).
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så hvordan Jesus levede sit liv. Overalt hvor han kom frem, flokkedes menneskemasser omkring ham, og han udførte mange mirakler og helbredte alle, som kom til ham.
- Vi så, at Jesus har autoritet til at tilgive synder, har magt over naturen, har autoritet over dæmoner og kan vække døde til live igen.
- Vi lærte om Guds rige, og at det er et rige, som findes i menneskers hjerter.
- Vi så også et stærkt billede af en kærlig far, som blot venter på, at hans syndige børn skal komme hjem – så han kan overøse dem med tilgivelse og velsignelser.

- Og vi så, at den eneste vej til Faderen er gennem Jesus.
- Hvad hæftede du dig mest ved i sidste uges fortælling?

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Scene 1 – Død og opstandelse

Fortællingen bygger på Matt 26-28; Mark 14-16; Lukas 22-24; Joh 13,17-20.

Jesus og hans disciple drog op til Jerusalem for at være med i den store påskefest. Overalt hvor Jesus kom frem, mødte han folk med inderlig medfølelse og hjalp dem med deres behov. Farisæerne og andre jødiske ledere blev mere og mere oprevne over, hvad Jesus sagde og gjorde.

Han fortsatte med at fortælle mennesker, at han kunne tilgive deres synder. Det var specielt det, som gjorde de jødiske ledere rasende – de så det som den ultimative mangel på respekt overfor Gud. De forsøgte at lokke Jesus i en fælde, ved at få ham til at sige noget, som de kunne arrestere ham for. Men Jesus var for klog for dem.

Mange af hans fortællinger pegede på de jødiske lederes hykleri. Jesus sagde: *”Når farisæerne og lærerne fortæller om Guds bud, så lyt til dem – men følg ikke deres eksempel. For de udlever ikke selv, hvad de lærer.”*

Ypperstepræsten mødtes med disse ledere for sammen at lægge planer for, hvordan de kunne fange Jesus og slå ham ihjel. *”Vi kan ikke arrestere ham her i påsken”,* blev de enige om, *”for så vil det bare føre til optøjer.”*

Jesus og hans 12 disciple mødtes i et privat hjem for at fejre påsken. Under måltidet tog Jesus noget brød, takkede Gud for det, og brækkede det i nogle mindre stykker. Han gav det til sine disciple og sagde: *”Tag det og spis det, det er mit legeme, som gives for jer.”*

Så tog Jesus et bæger med vin og takkede Gud for det. Han gav dem bægeret og sagde: *”Drik alle sammen heraf. Det er mit blod givet for jer – en ny pagt mellem Gud og hans folk. Det udgydes for jer, så I kan få tilgivelse for jeres synder. Husk på mig, når I fremover spiser og drikker disse ting sammen.”*

Jesus fortalte dem: *”Når I ser, hvad der kommer til at ske i aften, så vil I alle sammen forlade mig. Det er en del af Guds plan, at jeg vil blive forrådt og dø. Men frygt ikke! Jeg vil opstå igen fra de døde!”* Han vidste, at hans discipel, Judas, ville forråde ham, idet han ville hente de romerske soldater for at fange ham senere den nat.

Efter måltidet, og da det var blevet mørkt, gik Jesus ud for at bede. Fyldt af smerte og sorg tryglede han til Gud: *"Far, hvis der findes nogen anden løsning end min død – så lad det ske i stedet – men jeg vil gøre, hvad end der er din vilje."*

Da Jesus var færdig med at bede, dukkede Judas op sammen med en bevæbnet skare. Han hilste på Jesus med et kys – som var tegnet til vagterne om, hvem de skulle arrestere.

Jesus sagde til dem: *"Er jeg en farlig kriminel, som I behøver våben til at anholde? Hvorfor anholdt I mig ikke i templet, hvor jeg har undervist hver dag? Nej, dette er et led i Guds plan, for at det skal ske, præcis som profeterne har forudsagt det for længe siden."*

Da vagterne arresterede Jesus og drog af sted med ham, stak disciplene af og gemte sig. Vagterne slog Jesus og bragte ham til de jødiske ledere for at blive udspurgt. De spurgte: *"Er du Messias, Guds søn?"* Jesus svarede: *"Det er jeg, og I vil en dag se mig sidde ved Guds højre hånd, som den der har al magt – og I vil se mig komme tilbage på himlens skyer."*

Da Jesus sagde dette, flåede ypperstepræsten sit tøj i stykker og råbte: *"Enhver, som påstår, at han er Gud, skal dø!"* Så slog de Jesus i ansigtet og spyttede på ham.

Jesus blev bragt til den romerske guvernør, Pilatus, da jøderne ikke kunne henrette nogen uden officiel godkendelse. De jødiske ledere ophidsede folkemængden for at lægge pres på Pilatus, for at han skulle dømme Jesus til døden. De råbte, **"KORSFÆST HAM, KORSEFÆST HAM!"**

Pilatus frygtede, at en opstand ville bryde ud. Så han overdrog Jesus til de romerske soldater for at blive korsfæstet. Korsfæstelse var den mest grusomme og mest ydmygende måde at dø på. Jesus blev brutalt slået og pisket af soldaterne. De satte en krone af skarpe torne på hans hoved, og lagde en purpurfarvet kåbe på hans skuldre. Så grinede de og sagde: *"Hil dig – du jødernes konge."*

Tidligt om morgenen førte de ham ud til et sted, som blev kaldt Hovedskalsted. Han blev behandlet som en kriminel og blev naglet fast til et kors af træ mellem to tyve. Mens han hang der, råbte han: *"Far, jeg beder dig – tilgiv dem – for de ved ikke hvad de gør!"*

Ved middagstid blev himlen helt sort – og det var mørkt i tre timer over hele landet. Pludselig flængede det tykke forhæng, som hang i templet, i to dele, fra øverst til nederst. I samme øjeblik råbte Jesus: *"Far! Jeg giver mit liv til dig – det er fuldbragt!"*

Så trak Jesus vejret for sidste gang og døde.

Soldaterne knuste benene på de to kriminelle, som var korsfæstet ved siden af Jesus, for at fremskynde deres død. Men da de så, at Jesus allerede var død, knuste de ikke hans ben. For at være helt sikker på at han var død, stak en af soldaterne sit spyd i siden på ham – og blod og vand flød ud.

Sent fredag aften blev hans legeme taget ned af korset, viklet ind i lange tøjstrimler og lagt i en rig mands gravsted. Så blev en stor sten rullet ind foran indgangen til graven, og romerske soldater blev sat til at holde vagt, så der ikke skete noget med hans legeme.

(hold en pause ...)

Tidlig søndag morgen gik nogle af de kvinder, som havde vandret sammen med ham, ud til graven for at salve hans legeme. Da de ankom til graven så de, at stenen var rullet til side, og at soldaterne var væk!

Pludselig dukkede to engle op og sagde: *"Hvorfor er I overraskede? I leder efter Jesus, men han er ikke her, han er opstået fra de døde."*

Kvinderne var begejstrede, og samtidig bange, så de skyndte sig tilbage til disciplene for at fortælle dem den fantastiske nyhed. Nogle af dem løb tilbage til graven for selv at tjekke det hele ud.

Men Jesus var der ikke!

Men Jesus viste sig for disciplene og mange andre i de næste 40 dage. De rørte ved ham, de så ham spise, og han udførte igen mirakler. Jesus mindede dem om sin undervisning om Riget, og han åbnede deres sind, så de forstod, hvordan alle fortællingerne i Det Gamle Testamente pegede frem mod ham. Over 500 mennesker så ham i live.

Scene 1 dialog – Død og opstandelse

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Hvorfor rejste Jesus til Jerusalem? Hvad ved vi om denne fest?
2. Hvordan minder historien om den første påske dig om Jesu død? Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:
 - *Jesus er påskelammet, som fjerner verdens synd.*
3. Hvorfor, tror du, ønskede de jødiske ledere at slå Jesus ihjel?
4. Hvad mente Jesus, da han indstiftede nadveren og sagde: "Tag dette

og spis det, det er mit legeme givet for jer” og ”... drik dette, det er mit blod givet for jer – en ny pagt mellem Gud og hans folk?”

5. Hvad var Guds gamle pagt med sit folk? Hvad tror du, at denne nye pagt går ud på?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Pagten blev oprindeligt givet til Abraham ... Jeg vil være jeres Gud, og I skal være mit folk.*
- *Jeg vil være jeres Gud, OG jeg vil sætte jer i stand til at være mit folk. At holde jeres del af pagten.*

6. Hvorfor blev forhænget i templet flået midt over? Hvad var formålet med forhænget?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Syndige mennesker var skilt fra Gud og hans nærvær.*

7. Hvordan opfyldte Jesus profeternes forudsigelser om den kommende Messias?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Han ville opfylde ethvert løfte, som Gud havde givet til Abraham, Isak og deres efterkommere.*
- *Han ville blive slået, pisket og såret.*
- *Han ville blive stillet for domstolen og smidt i fængsel.*
- *Hans hænder og fødder ville blive gennemborede.*
- *Han ville blive slået ihjel som en kriminel og blive begravet i en rig mands grav.*
- *Gud ville lægge skylden for alle menneskers synder på ham.*
- *Hans liv ville blive et offer for os.*
- *På grund af ham, ville mange få deres forhold til Gud bragt i orden.*

8. Kan du huske, hvad Jesus sagde, mens han hang på korset?

Det er måske nødvendigt, at du minder dem om:

- *”Far, tilgiv dem, for de ved ikke hvad de gør?”*

9. Hvordan var det muligt for Jesus at tilgive dem, som slog ham ihjel?

10. Tror du, at Gud kan tilgive, hvad du har gjort i dit liv?

11. Tror du, at han har tilgivet dig?

12. Hvordan er Jesu opstandelse fra de døde helt afgørende? Had viser det os om ham?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Han overvandt døden – som er resultatet af menneskers synd og oprør! Han døde som en stedfortræder for os – for at tage straffen for vores synder. Men ikke alene det. Han sikrede også et nyt liv til os.*

13. Ud fra hvad vi ved om Jesus og hans undervisning, hvordan kunne mennesker blive sat fri fra straffen for synd ... sat fri fra død og adskillelse fra Gud?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Ved at tro på – ved at sætte deres lid til – Jesu død og opstandelse på deres vegne. Ved at give Jesus lov til at være stedfortræder for deres synder, og ved at give ham lov til at give hans perfekte retfærdighed i bytte for deres uretfærdighed.*
- *Ved at bevæge os væk fra et liv efter vores eget hoved, til et liv hvor vi stoler på Guds veje og ledelse.*

Vi har nu brugt syv uger på at se på denne fortælling... som er den *sande fortælling* om verden og om vores liv. Det er en historie om en helig Gud, som lige fra begyndelsen har efterstræbt syndige og oprørske mennesker med et brændende ønske om, at genoprette et nært og kærligt forhold til dem.

14. Hvis dette IKKE er din historie ... hvad er så din historie?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Er din historie primært om Gud eller om dig selv?*
- *Hvilken historie lever du lige nu efter?*

Noget at tænke over og handle på ...

- Hvis du aldrig har givet Jesus lov til at være herre i dit liv og vekslet hans retfærdighed for din uretfærdighed – hvad er så årsagen? Hvad holder dig tilbage fra at acceptere hans fantastiske tilbud om frelse og om at være Kongen i dit liv? Bed Gud om at vise dig, hvad der holder dig tilbage. Prøv i løbet af ugen at tale med en, som du har tillid til. Det er den vigtigste beslutning, du nogensinde vil stå overfor.
- Brug noget tid i denne uge på at notere, hvilke områder i dit liv, du stadig agerer, som om du var kongen. Hvorfor tror du stadig, at du behøver at være den, der bestemmer i netop dette område eller

situation?

- Mediter over det faktum, at hvis du har frelse gennem Jesus, så har du også hans nye liv. Et liv som aldrig vil slutte! Hvordan ændrer, eller skulle dette ændre, din tankegang og dit hjertes reaktion på hverdagsting i livet?
- Hvis du har sat din lid til Jesus – så er dine synder tilgivet. Alle sammen! For hvilke synder i dit liv – i fortiden eller for tiden – har du svært ved at begynde at acceptere hans tilgivelse?
- Hvis du tror, at Gud har tilgivet dig, så lad ham lede dig til at tilgive andre, som har krænket dig (*Bær over med hinanden og tilgiv hinanden, hvis den ene har noget at bebrejde den anden. Som Herren tilgav jer, skal I også gøre* – Kol 3,13).
- *John Stott*: ”Essensen af synd er, at vi har sat os i Guds sted – mens essensen af frelse er, at Gud har sat sig i vores sted. Vi har sat os selv, hvor kun Gud fortjener at være – og Gud har sat sig selv, hvor kun vi fortjener at være.”

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- For syndens løn er død, men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre. Rom 6,23.
- For hvis du med din mund bekender, at Jesus er Herre, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, skal du frelses. Rom 10,9.
- For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. Joh. 3,16.

SAMLING 8.

Missionen og kraften

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Missionsbefalingen om at gøre disciple og om at være Jesu vidner.
- Jesus er missionens herre.
- Disciple venter på Helligånden.
- Helligånden kommer og lever i disciple.
- Disciple er ledet og styrket af Helligånden.
- Evangeliet bliver forkyndt.
- Tusinder omvender sig og bliver døbt.

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på at de rent faktisk efterleves. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab).
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så på Jesu død og genopstandelse. Vi så, at Jesus er påskelammet, som tager verdens synder. Han døde som en stedfortræder for os – han tog vores synder og straf på sig. Han kom til verden for at tilbyde tilgivelse – ikke for at dømme verden. Men vi hørte også, at han underviste om, at mennesker bringer dom over sig selv ved ikke at være lydige mod hans undervisning og bud.
- Vi talte om Jesu herredømme. Jesus er herre over:
Frelse – synd og død – retfærdighed – menneskeheden – OVER

ALTING!

- Vi spurgte blandt andet: *Er Jesus herre over dit hjerte og liv?*

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Scene 1 – Missionen og Kraften

Fortællingen bygger på Joh 14+20; Matt 28; ApG 2; 1 Kor 15,3-8

I ugerne efter Jesu død viste han sig for sine disciple mange gange, og han blev set af mere end 500 øjenvidner. Nyheden om hans opstandelse fra de døde spredtes som en steppebrand over hele landet.

En af Jesu disciple, som hed Thomas, sagde: *"Hvis jeg ikke kan stikke min finger ind i hullerne, hvor hans hænder blev sømret fast til korset – så kan jeg ikke tro på, at han er i live."* Nogle få dage senere viste Jesus sig for sine disciple og sagde til Thomas: *"Stik din finger ind her og mærk hullet i min hånd. Stik din hånd ind i såret i min side."* Thomas sagde: *"Det er jo dig Jesus – min Gud!"* Så sagde Jesus: *"De som ikke har set, men alligevel tror er salige!"*

Kort efter mødtes Jesus igen med disciplene og spiste sammen med dem. Han sagde: *"Johannes døbte med vand, men i løbet af få dage vil I blive døbt med Guds Ånd. Den vil give jer kraft til at leve på min måde og til at fortælle hele verden om mig."*

Jesus sagde til sine disciple: *"Jeg er blevet givet al magt i himlen og på jorden. Derfor – GÅ – og gør hele verden til mine disciple, i det I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Lær dem at holde alt det, som jeg har befalet jer og at leve på min måde. Og vær fuldt forsikret om dette: Jeg er med jer alle dage – helt til denne tidsalders afslutning. Guds Ånd vil komme og leve inde i jer – og give jer fred og lede jer ad sandhedens veje."*

Mens de stod og så på det, blev Jesus nu løftet op til Himlen. Til sidst forsvandt han bag en sky - lige for øjnene af dem.

(hold en lille pause ...)

Ved pinsefesten nogle få uger senere var 120 af Jesu nærmeste tilhængere, inklusive de nærmeste disciple, samlet i Jerusalem for at bede sammen. Pludselig hørte de en høj lyd, som en brusende vind, der fyldte hele huset, hvor de var samlet. Hver enkelt af dem blev fyldt med Guds Ånd, og de begyndte at tale på helt andre sprog, så tilhø-

terne, der var komme fra mange andre lande, hørte disciplene tale på deres eget sprog. De gik udenfor i gaderne og begyndte at fortælle mennesker om alt, hvad Jesus havde sagt og gjort.

Lyden af den brusende vind kunne høres over hele byen, og en meget stor skare samlede sig uden for huset, for at se hvad der var på færde. På den tid var der jøder fra hele verden i Jerusalem.

Da folk hørte Jesu tilhængere fortælle, sagde de: *"Hvordan kan det lade sig gøre? De er fra Galilæa, men de taler til os på vores eget sprog. Det er da utroligt!"*

En af Jesu disciple, som hed Peter, trådte frem for at forklare mængden, hvad det hele handlede om: *"Det er en del af Guds profetier, som nu bliver opfyldt. Vi er øjenvidner til det faktum, at Jesus er opstået fra de døde, og at han er den sande Messias!"*

Så forklarede Peter, hvordan Jesus havde opfyldt alle profetierne om Messias. Han sagde til skaren: *"Hver af jer må vende jer fra jeres synder og vende jer mod Gud. I Jesus vil I finde tilgivelse – for han er det endelige offer for ethvert menneskes synd. Dette er Guds nye pagt, som tilbydes -ikke alene til jøder, men til alle, som ønsker at være en del af Guds familie."*

Den dag alene var der tusinder, som troede på, hvad Peter sagde til dem. Det rørte dem i hjertet, og de blev kede af, hvordan de havde levet deres liv. De vendte sig fra deres synder, og de begyndte at sætte deres lid til Jesus og at leve på hans måde. De blev døbt og blev en del af Guds familie – de fik kraften til at leve på Guds løfter og til at være en velsignelse for alle mennesker.

Guds nye pagt med mennesker var denne gang ikke skrevet på tavler af sten, men på menneskers hjerter og sind, så de altid ved, hvad det vil sige at leve på hans måde.

Jesu tilhængere følte sig dybt engagerede og forpligtede overfor Gud og overfor hinanden ... de delte alt hvad de ejede, bad, lærte sammen om Guds veje, og hjalp enhver som havde behov for det. Ikke af sur pligt, men af et glad og gavmildt hjerte. De spiste dagligt sammen for at ære og for at huske Jesu liv, som blev givet for dem.

De så Gud gøre utrolige ting blandt dem – mirakler og helbredelser – samtidig med, at han hver dag fjøede nye til gruppen.

Det var begyndelsen på, hvad Bibelen forstår ved en kirke – et fællesskab af mennesker udover hele jorden, som på grund af Jesus nu kan leve et liv, som er helt og fuldt – et liv levet tæt på Gud – på den måde, som Gud altid havde tænkt det!

Dialog – Missionen og Kraften

Husk *det er en dialog – ikke en quiz*. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Hvad er missionen, som Jesus sendte sine disciple ud på?

Gør mennesker til disciple ved at døbe dem og lære dem at holde hvad Jesus har sagt ...

2. Hvad er en disciple? Hvordan "gør" man disciple?

3. I lyset af missionen – hvorfor er det så vigtigt, at Jesus har AL magt?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Han har autoritet til at befale missionen.*
- *Han har autoritet til at fuldføre missionen.*
- *Disciple gør disciple med hans autoritet og kraft.*

4. Hvad ligger der i at "gå" og i at "gøre" disciple?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *"Gå" indebærer elementer som bevidst, bevægelse, forandring.*
- *"Gøre" indebærer, at det er en proces.*

5. Gælder den befaling også for os i dag?

6. Hvad er forskellen på en, som tror på Gud, og en disciple af Jesus?

7. Hvilken betydning må befalingen om mission få i dit liv?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Disciple gør disciple.*
- *Hvem gør du lige nu til disciple?*

8. Hvad holder dig tilbage fra at gøre disciple?

9. Hvad siger Jesus om disciple og dåb?

10. Hvem skal døbes? Hvad er formålet med dåben?

11. Hvis du har underlagt dig Jesus som Herre i dit liv, og har bekendt at det er sandt for dig, så er du hans disciple.

12. Er der noget, som holder dig tilbage fra at være lydige mod denne

befaling fra Jesus?

13. I fortællingen er der tusinder, som angrer og som sætter deres lid til Jesus. Hvad angrer de og hvor søger de tilgivelse for deres måde at leve på?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *At de lever for sig selv – at de er deres egen Gud.*
- *De vender sig til Gud i tro – underlægger sig Jesu herredømme i alle dele af deres liv.*

14. Hvad var resultatet af deres omvendelse?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *De vendte sig væk fra deres gamle måde at leve på – og begyndte at vandre med Jesus og leve på hans måde.*

15. Hvad lærte vi om Helligånden fra denne fortælling?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Jesus sagde, at Guds Ånd vil komme og leve inde i dig – give dig fred og lede dig til sandheden i alle forhold.*
- *På en måde er det ligesom i Paradis (det nære forhold til Gud er genoprettet) – og på en måde er det bedre... Gud, ved sin Ånd, lever nu INDE I mennesker! Genoprettelsen er allerede i gang.*
- *Ånden banede vejen for deres forkyndelse af evangeliet. Selv deres sprog ændrede den på. Og den fortolkede og talte evangeliet individuelt til hver enkelt (mange sprog).*
- *Så gik de FRIMODIGT ud for at forklare folk, hvad der var sket. Det var Åndens arbejde at gå foran og at give dem kraften til at ”gå og forkynde evangeliet”.*

16. Hvordan er Helligånden i gang med at ændre dit liv lige nu?

17. Hvad gjorde Jesu tilhængere/disciple, da han var steget op til Himlen?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Jesus befalede dem; og de ventede på Guds Ånd i bøn. Det var deres rolle – vent på Guds kraft. De bad (lyttede), og Helligånden kom.*

Noget at tænke over og handle på ...

- Vil mennesker omkring dig (venner, familie, kollegaer, naboer) sige om dig, at du er en discipel af Jesus?

Hvordan ved de det? Hvis ikke – hvorfor?

- Bed Gud om at vise dig mindst en eller to personer, som han ønsker, at du skal "gå og gøre til disciple". Disciple gør disciple. Gud vil give os mennesker at gøre til disciple, hvis vi spørger ham og er lydige overfor, hvad han viser os.
- Meditér over den realitet, at hvis du er en discipel af Jesus, så bor Guds Ånd i dig! Hvordan gør det en forskel i dit liv? Lever du dagligt i og med den realitet, at din kraft til at være og gøre disciple kommer fra Helligånden?
- Har du nogensinde ledt nogen til at sætte deres lid til Jesus? Bed Gud om at give dig denne mulighed ... og så se dig omkring!
- Hvordan kan du vokse i bøn og i at lytte til Gud? Når vi beder og venter på Helligåndens kraft begynder fantastiske ting at ske!

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- Jesus sagde igen til dem: "Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer, Joh 20,21.
- Men de drog ud og prædikede alle vegne, og Herren virkede med og stadfæstede ordet ved de tegn, som fulgte med, Mark 16,20.
- Jesus sagde nu til de jøder, som var kommet til tro på ham: "Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, Joh 8,31.
- Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden. Joh 13,35.
- For vel er ordet om korset en dårskab for dem, der fortabes, men for os, der frelses, er det Guds kraft, 1 Kor 1,18.

SAMLING 9.

Livet i nåden

LEDERENS FORBEREDELSE

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Åndelige discipliner (fx bøn, Ordet).
- Personlig forvandling (frugt af Ånden).
- Evangeliet i hverdagslivets rytmer (Ånden i hverdagen).
- Livet i fællesskab og tjeneste.

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på at de rent faktisk efterleves. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab.
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så på Jesu befaling til hans tilhængere om at være og gøre disciple: Mennesker, som tror på Jesus, og som hele tiden lærer, hvad det vil sige at leve på hans måde og at vandre ad hans veje. Vi lærte, at det er en befaling for alle i alle aldre – alle som følger Jesus. Befalingen er til os! Vi skal aktivt gøre disciple.
- Vi talte også om, at alt dette er Guds værk. Han går forud for os og sætter os i stand til at tro på Jesus. Han sender os ud, ved Helligåndens kraft, til at leve et liv som disciple og også gøre nye disciple.
- Var der noget som virkelig stak dig i sidste uge?

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Scene 1 – Den tidlige kirke del 1

Fortællingen bygger på ApG 2 og 4; ApG 9,31; 1 Kor 16; 2 Kor 8.

Pinsedag, da Helligånden fyldte alle disciplene, markerede starten på det nye pagtsfolk, også kaldet kirken. Ethvert medlem blev udrustet af Helligånden til at tale om Gud på måder, som folk med andre sprog andre kulturer kunne forstå. Tusinder kom til at tro på, hvad Jesus havde gjort for dem.

Disse nye disciple brugte tid sammen i bøn, og de var ét i hjerte og sind, så de delte alt, hvad de havde. De solgte deres ejendele, fordi de følte, at det de ejede, egentlig ikke var deres. Der var ingen iblandt dem, som led nogen nød, fordi de, som ejede grunde eller huse solgte dem og bragte pengene til apostlene, som så uddelte til enhver, som havde behov. De fejrede nadver sammen i hjemmene, og de spiste sammen. Alt sammen præget af stor glæde og lovprisning til Gud, og de havde alle menneskers yndest. De vidnede kraftfuldt om Herren Jesu opstandelse fra de døde, og Guds rige velsignelser var over dem. Og Herren føjede hver dag nye til, som blev frelst.

Apostlene gjorde mange tegn, undere og mirakler blandt folk. Alle var fyldt med ærefrygt og alle troende mødtes regelmæssigt i templet i et område, som hed Solomons søjlegang, hvor de fordybede sig i apostlenes undervisning i Ordet.

Disciplene gav deres liv helt og fuldt for evangeliet og ledet af Ånden voksede kirken i Jerusalem videre ud over hele regionen. De fortsatte med at prædike om Jesu død og opstandelse og nye liv for alle, som ville tro. De levede et liv fyldt af gavmildhed og ofrede sig for dem, som var i nød. Alt dette demonstrerede Guds store gavmildhed mod menneskeheden på en konkret og håndgribelig måde.

De troende i byen Korinth blev opmuntret af et brev fra en apostel, som hed Paulus: *"Jeg ønsker, at I skal vide, kære brødre og søstre, hvad Gud i sin godhed har gjort gennem kirken i Makedonien. De er blevet prøvet gennem mange svære situationer, og de er meget fattige. Men de er også fyldt med en overstrømmende glæde, som er flydt over i stor gavmildhed.*

Jeg kan fortælle jer, at de ikke bare gav efter, hvad de havde råd til, men meget mere. Og de gjorde det af egen fri vilje. De tiggede og bad os om at være med i det privilegium, at deltage i indsamlingen til de troende i Jerusalem. De gjorde endda mere end vi havde turdet håbe på. Først gav de sig selv til Herren og så til os, præcis som Gud ønskede, de skulle gøre det."

En anden gang underviste Paulus de troende: *"I skal følge den samme fremgangsmåde, som jeg beskrev for kirkerne i Galatien. På den første dag i ugen, skal I lægge noget af det, som I har tjent til side. I skal ikke vente på, at jeg kommer, og så forsøge at samle det hele ind på én gang."* På den måde støttede de den fortsatte spredning af evangeliet, så kirken voksede og var til gensidig velsignelse for de lokale menigheder.

Det var tider med stor vækst og velsignelse for kirken, idet de blev drevet og styrket af Helligånden, som boede indeni dem, og som på alle måder ledte dem i liv og sandhed.

Scene 1 Dialog – Den tidlige kirke del 1

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Hvad karakteriserer disciplenes nye liv? Hvad gør de?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Beder, deler deres ting, sælger ting for at finansiere missionen, spiser sammen, prædiker, giver til arbejdet, ofrer sig, lærer af apostlene, studerer Ordet, fejrer nadver, lever et liv i tjeneste for andre...*

2. Hvad er rytmerne som disse ting foregår i?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Lytter, lærer, spiser, arbejder, fejrer, velsigner, slapper af ...*

3. Og der står, at de gjorde det med en overstrømmende glæde...!

4. Hvilke dele af denne fortælling er sand i dit liv i dag?

5. Hvilke dele af fortællingen ville du ønske var sand i dit liv?

6. Hvad tror du står i vejen for at disse ting bliver sande?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Ikke at stole på og være ledet af Helligånden.*

Scene 2 – Den tidlige kirke del 2

Fortællingen bygger på 1 Korintherbrev

Lad mig komme med en anden fortælling om den første kirke – Der gik nu adskillige år og problemer begyndte at dukke op mellem nogle af de troende. De levede ikke længere i Helligåndens kraft, men var i

stedet blevet som den kultur, som de levede i.

Korinth var en havneby, og sammen med stor økonomisk vækst og en filosofisk opfattelse kom en tvivlsom moralsk adfærd. Den begyndte også at få indflydelse i den korinthiske kirke. Skænderier og splittelser viste sig mellem nogle af de troende – og nogle ledere lod forstå, at de åndeligt set var de andre ledere overlegne. Nogle af de troende begyndte endda at sagsøge hinanden ved almindelige offentlige domstole.

Andre mødte op til deres fælles måltider, hvor de spiste uden hæmninger og drak til de blev fulde – og nogle måtte gå sultne hjem. Seksuel umoral begyndte også at brede sig i menigheden. Det kom endda så vidt, at en mand havde en affære med sin egen stedmor – uden at nogen gjorde noget som helst ved det! Oven i alt dette var kirken begyndt at dele sig op i fraktioner, alt efter hvilken prædikant de syntes bedst om.

Apostlen Paulus skrev et brev til dem: *"I siger hver især, 'Jeg tilhører Paulus', eller 'Jeg er tilhænger af Apollos', eller 'Jeg er tilhænger af Kefas', eller 'Jeg er tilhænger af Kristus'."* Men Paulus sagde til dem: *"Alles ting er jeres ... I tilhører Kristus, og Kristus tilhører Gud. Det er ikke prædikanternes opgave at se sig selv som folkets ledere, men i stedet skal alle folk se sig selv som Kristi tjenere."*

De begyndte også at diskutere hvilke åndelige gaver, som var de bedste og mest fornemme. Og de begyndte at diskutere, om Jesus overhovedet var opstået fra de døde ...

(hold en kort pause her ...)

Den gode nyhed om denne fortælling er, at trods alt, så var det muligt at få kirken i Korinth i tale, og i sidste ende vendte den om fra den vej, den var slået ind på.

Scene 2 Dialog – Den tidlige kirke del 2

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

6. Hvad var der gang i her? Hvad skete der? Hvorfor så forskelligt fra hvordan det var i den første tid?

Gal 5,16-25: *Hvad jeg mener, er: I skal leve i Ånden og ikke følge kødets lyst. For kødets lyst står Ånden imod, og Ånden står kødet imod. De to lig-*

ger i strid med hinanden, så I ikke kan gøre, hvad I vil.

Kødets gerninger er velkendte: utugt, urenhed, udsvævelse, afgudsdyrkelse, trolddom, fjendskaber, kiv, misundelse, hidsighed, selviskhed, splid, kliker, nid, drukkenskab, svir og mere af samme slags. Jeg siger jer på forhånd, som jeg før har sagt, at de, der giver sig af med den slags, ikke skal arve Guds rige.

Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod!

De, som hører Kristus Jesus til, har korsfæstet kødet sammen med lidenskaberne og begæringerne. Lever vi i Ånden, skal vi også vandre i Ånden.

7. Hvad tænker du, når du sammenholder dette med fortællingerne om de to meget forskellige menigheder?

8. Prøv at læse de to nedenstående lister op – og tag en snak om forskellen.

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Kødets lyster producerer følelser og handlinger, som fører til strid mellem mennesker.*
- *Åndens frugt er på en gang både "indvendige" og "udvendige".*
- *Vi elsker fordi Gud er kærlighed ... Vi er tålmodige fordi Gud er tålmodig ...*

Kødets gerninger

Seksuel umoral
Urenhed
Afgudsdyrkelse
Trolddom
Fjendskab
Skænderi og stridigheder
Jalousi
Vredesudbrud
Egoistiske ambitioner
Griskhed
Splid og grupperinger
Sladder og bagtalelse
Misundelse
Druk og vilde fester

Åndens frugt

Kærlighed
Fryd og glæde
Fred
Tålmodighed
Venlighed
Godhed
Trofasthed
Mildhed
Selvkontrol

9. Hvad betyder det for/i vores liv?

10. Hvordan kommer vi ind i en tilstand, hvor vi er ledet af Ånden i alle livets forhold? Hvordan forbliver vi i den?

11. Hvordan vil det se ud, hvis man IKKE er ledet af Ånden – men prøver at behage Gud i kødet?

12. Hvad er vores eneste håb, hvis vi ikke skal ende som kirken i Korinth ... eller blive helt ligesom verden, der er styret af det menneskets begær?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Et liv ledet af Ånden og under Guds tilgivelse.*

Mulighed for at udvide dialogen

”Others may ... You cannot” (redigeret udgave)

af G. D. Watson (1845-1924)

Hvis Gud har kaldet dig til virkelig at blive ligesom Jesus, så vil han drage dig ind i et liv med korsfæstelse og ydmyghed, og kræve en sådan lydighed af dig, at du ikke vil være i stand til at følge andre mennesker, eller sammenligne dig med andre kristne, og på mange måder vil det se ud som om, han lader andre mennesker gøre ting, som han ikke vil lade dig gøre.

Andre kan prale af dem selv, deres arbejde, deres succes, eller deres præstationer, men Helligånden vil ikke tillade dig at gøre sådan noget, og hvis du begynder på det, så vil han lede dig ind i en dyb ydmygelse, som vil få dig til at foragte dig selv og alle dine gode præstationer.

Andre vil få lov til at have økonomisk succes, eller modtage en arv, men det er mest sandsynligt, at Gud vil holde dig fattig, så han har det privilegium at forsyne dig med dagliglivets behov ud af en ”usynlig skat”.

Han kan lade andre være store, men han vil holde dig lille. Han kan lade andre udføre en opgave for sig, og lade dem få æren for det, men han vil lade dig knokle og slide uden du er klar over, hvor meget du udretter: og så – for at gøre dit arbejde og din indsats endnu mere ædel, vil han lade andre få æren for hvad du har gjort, og dermed gøre din løn ti gange større når Jesus kommer igen!

Helligånden vil nøje våge over dig, med en jaloux kærlighed, og han vil irrettesætte dig for selv små ord og følelser, eller at du spilder din

tid – alt sammen noget som andre kristne ikke ville skænke en tanke. Så, gør dig klart, at Gud er uendelig suveræn, og at han har ret til at gøre med sine egne hvad end, der behager ham. Det er ikke sikkert, at han vil give dig svar på alle de spørgsmål, som rumsterer i dit hoved om, hvorfor han gør med dig, som han gør, men hvis du helt og fuldt giver dig over til at være hans kærligheds træl, så vil han omslutte dig med en jaloux kærlighed, og skænke dig mange velsignelser, som alene bliver givet til dem i inderkredsen.

Noget at tænke over og handle på...

- Hvilke områder af dit liv leves i kødet?
Fra Galaterne 5,19-21: utugt, urenhed, udsvævelse, afgudsdyrkelse, trolddom, fjendskaber, kiv, misundelse, hidsighed, selviskhed, splid, kliker, nid, drukkenskab, svir og mere af samme slags.
- Hvilke områder af dit liv leves I Ånden?
Fra Galaterne 5,22-23: kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse.
Bed Gud om at vise dit hjerte hvor han ønsker at lede dig ind i vækst og større modenhed.
- Mediter over den realitet, at hvis du er en discipel af Gud, så bor og lever Guds egen Ånd i dig. Hvordan gør dette en forskel i dit liv? Lever du dagligt med den realitet, at kraften til at leve det liv Gud ønsker for dig, alene kommer fra Helligånden?
- I hvilke livsrytmer har du brug for at vokse, mens du lever evangeliet ud og er ledet af Ånden?
Lytter, lærer, velsigner, arbejder, spiser, fejrer, slapper af ...
- Brug noget tid i den kommende uge på udelukkende at LYTTE til Gud. Det kan være rigtig svært i begyndelsen, men prøv det og forsøg at være helt rolig i sindet og lyt så efter at høre hans stemme. Tal ikke selv ... bare lytte. Gud vil tale!

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- Hvad jeg mener, er: I skal leve i Ånden og ikke følge kødets lyst, Gal 5,16.
- Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse, Gal 5,22-23a.
- Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple, Joh 15,8.

SAMLING 10.

Det evige liv

Det store billede

Det er her vi skal hen ... hovedpunkterne som denne samling skal få til at stå tydeligt frem. Tanken er ikke, at du skal nævne dem i begyndelsen af samlingen, men du som leder kan du eventuelt opsummere samlingen ved at nævne disse punkter:

- Prisen for discipelskab.
- Kulturer bliver genoprettede (alle nationer bragt tilbage til Gud).
- Et fredens og forsoningens folk.
- Jesu genkomst.
- Gud genopretter alle ting.

Slå den rigtige tone an

Du behøver ikke at repetere punkterne hver gang, men vær undervejs opmærksom på at de rent faktisk efterleves. Det kan du som leder gøre, ved at nævne de ting, der står herunder:

- Vi er her for at lære og måske får vi ændret vores syn på Gud og os selv (det er mere end en social aktivitet).
- Vi ønsker også at komme tættere på hinanden og at opbygge et fællesskab.
- Ha' det sjovt, hold tingene i gang og sørg for, at alle deltager.
- Udfordringer er velkomne – begge veje.
- Stræb efter at være ærlige og dermed sårbare – altså lad maskerne falde. Det betyder også, at alt, hvad der siges, er fortroligt.
- Som udgangspunkt kan spørgsmål kun besvares ud fra den tekst, der er læst. Alt hvad vi behøver at vide om Gud og mennesker er at finde i teksten!

Genopfrisk fortællingen fra sidste uge

- Vi så på Jesu disciple i den tidlige kirke. Vi så, at de levede et liv med bøn, delte deres ting, solgte ting for at finansiere missionen, spiste sammen, prædikede, gav til arbejdet i og ud fra kirken, ofrede sig, lærte af apostlene, studerede Ordet, fejrede nadver, og levede et liv i tjeneste sammen.
- Vi så også på to forskellige måder at leve og at være kirke på. Den ene styret af vores egne kødelige ønsker og begær, den anden ledet af Helligånden. Vi så på to forskellige lister, som Paulus brugte til at undervise disciplene med. Det illustrerede hvilken slags liv, hver af de to måder at leve på ville medføre.
- Hvad slog dig fra sidste uges dialog?

FORTÆLLING OG DIALOG I GRUPPEN

Scene 1 – Prisen for discipelskab

Fortællingen bygger på Lukas 9,57-62.

Når Jesus siger ”Kom – følg mig”, så inviterer han os til at blive hans disciple og lade ham lede os på en åndelig rejse. Der er omkostninger forbundet med dette liv og denne rejse. I det følgende skal vi læse en beretning fra Jesu liv, hvor han tilbyder tre forskellige mennesker muligheden for at blive hans disciple.

På vej til Jerusalem kom der en mand og sagde til Jesus: ”Jeg ønsker at følge dig, hvor end du går hen”. Jesus så på manden og han vidste, hvad der gemte sig i hans hjerte, han sagde: ”Ræve har huler, fugle har redder, men jeg har ikke engang et sted at sove i nat”.

Senere, på den samme vej, nærmede Jesus sig en anden mand, og han sagde til ham: ”Følg mig.” Manden svarede Jesus: ”Lad mig først gå hjem og begrave min far”. Men Jesus sagde til manden: ”Lad de åndeligt døde begrave de døde. Men du – gå ud og fortæl mennesker om Guds rige.”

Og mens han endnu var på den samme vej, var der en tredje mand. Han var lidt i stil med den første som sagde: ”Jeg ønsker at følge dig...” - men han tilføjede: ”men lad mig først gå hjem og sige farvel til min familie og venner.”

Jesus sagde til manden: ”Enhver som har lagt sin hånd på ploven, og så ser sig tilbage, er ikke egnet til at være en del af Guds rige. Når du én gang er begyndt dette liv, er der ikke noget der hedder at se sig tilbage! Du kan ikke udskyde Guds rige til i morgen. Hvis du gør det, er der ingen plads i Guds rige for dig.”

Scene 1 Dialog – Prisen ved discipelskab

Husk det er en dialog – ikke en quiz. ”Svarene” under hvert spørgsmål er for at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

1. Jesus inviterer disse mennesker til at følge ham, til at være hans disciple? Hvilke undskyldninger har de for ikke at adlyde Jesus?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- 1. mand: Han blev skræmt af de ukomfortable udsigter ...
- 2. mand: Lad mig først gå og begrave min far...
- 3. mand: Lad mig først gå og sige farvel til min familie og venner...

2. Hvad var galt ved hver af deres svar? – Hvis der var noget galt?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Lad mig først gå og ...*

3. Hvad var Jesu svar til disse mænd?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *"Ræve har huler, fugle har reder, men jeg har ikke engang et sted at sove i nat."*
- *"Lad de åndeligt døde begrave de døde". Din opgave er for de levende – gå ud og fortæl dem om Guds rige."*
- *"Enhver som har lagt sin hånd på ploven, og så ser sig tilbage, er ikke egnet til at være en del af Guds rige."*

Disse er tre af de mest udbredte (for)hindringer for sandt discipelskab, illustreret ved de tre mænd, som ikke var villige til at gå hele vejen med Jesus som Herre.

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Kærlighed til jordisk komfort.*
- *Førsteprioritet til en rolle, et job eller et erhverv.*
- *Førsteprioritet til familie og venner.*

4. Hvad lærer Jesus os skal være den højeste prioritet i livet som disciple?

Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget, Luk 14,33.

5. Hvilke prioriteter har du brug for i dit liv, for mere fuldt ud at være Jesu discipel?

6. Hvor vigtigt er det for os at fortælle om dette til de mennesker, som vi gør til disciple? Hvorfor?

Scene 2 – Skaberværket genoprettes

Fortællingen bygger på Luk 17; ApG 3; 1 Kor 15; Åb 21,1-8; Åb 22,1-7.

Jesus lovede, at han en dag ville vende tilbage! Han sagde: *"Når jeg vender tilbage, så vil alle vide, hvem jer er. Det vil være ligesom et kæmpe lyn der fylder hele himlen!"*

Når Jesus vender tilbage, vil han tilintetgøre al ondskab, synd og oprør. Der vil ikke mere være synd eller sygdom, smerte eller død. Enhver kristen, hvad enten man på det tidspunkt er død eller i live, vil få nye legemer og leve på en ny jord, som er denne jord, der er blevet genop-

rettet og ført tilbage til det, som var Guds oprindelige design. Og på den jord kommer alle kristne til at leve til evig tid!

Gud viste Johannes, som var en af Jesu disciple, hvad der skulle ske, og hvordan det ville blive i fremtiden. Johannes noterede præcist alt, hvad han så, og det er i dag samlet i Bibelens sidste bog, Johannes' Åbenbaring:

Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet findes ikke mere. Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud, rede som en brud, der er smykket for sin brudgom.

Og jeg så en flod med livets vand, klart som krystal, der flyder ud fra Guds og Jesu trone. Vandet flyder midt ned gennem hovedgaden i den hellige by. På begge sider af floden vokser der et træ – og BEGGE – er Livets Træ. På dem var der nok frugter til at helbrede alle verdens nationer.

Al forbandelse vil være væk. For Guds og Jesu trone vil være der, og hans disciple vil tilbede og lovprise ham. Og de vil se Gud ansigt til ansigt, og de skal have hans mærke på deres pande. Der vil ikke være nogen nat – der vil ikke være behov for nogen sol – for Gud selv vil skinne på dem. Og sammen vil de herske over den nye jord for evigt og for altid!

Da hørte jeg en høj stemme fra tronen, som sagde: "Se, Guds bolig er igen blandt mennesker!" Han vil leve blandt dem og de skal være hans folk. Gud selv vil være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og der vil ikke mere være nogen død eller sorg eller gråd eller smerte. Alt dette er væk for altid!

Og Jesus, som sad på tronen, sagde: "Se, jeg gør alting nyt! Alt er sket som planlagt! Jeg er alfa og omega – begyndelsen og enden. Til alle som er tørstige vil jeg give frit og gratis af Livets vand. Enhver, som giver mig lov til at fjerne deres synd og give dem mit sindelag, vil arve alle disse velsignelser, og jeg vil være deres Gud, og de vil være mine børn.

Men de feje, troløse, utugtige, mordere, de som tilbeder afguder, og de som dyrker trolddom, og alle, der elsker og praktiserer løgn – de vil ende i søen, som brænder med ild og svovl. Det er den anden død."

Og Jesus sagde: "Hold ud og være hele tiden klar – for jeg vender snart tilbage!"

Scene 2 Dialog – Skaberværket genoprettes

Husk det er en dialog – ikke en quiz. "Svarene" under hvert spørgsmål er for

at hjælpe lederen til at guide dialogen hen på centrale temaer og pointer.

7. Var der noget i denne fortælling, som mindede dig om den store fortælling, som vi har været igennem indtil nu?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Haven, sådan som tingene var oprindelig i Paradis.*
- *Gud vandrer sammen med mennesker, fred, harmoni.*
- *Ingen død. Mennesker lever evigt.*
- *Alt genoprettet til det, som var Guds oprindelige hensigt.*

8. Hvad var tidligere brudt – gået i stykker – som nu er helet og genoprettet?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Relationer, naturen, livet, alt!*
- *Jesus er den, som gør alting nyt. Husk, han er herre over skaberværket, herre over menneskeheden, Herre over ALT!*

9. Hvad er dine tanker og følelser omkring, at du (hvis du er født på ny / hans discipel) skal leve evigt?

10. I fortællingen ser vi, at alle nationer skal leve sammen i fred og lovprise Gud for altid ... hvad viser det os om, hvad Gud lige nu gør i og blandt sit folk – Jesu disciple? Hvordan skal vi leve i lyset af det?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Hvis Gud skabte alting godt og perfekt og bringer alt tilbage til den tilstand, så kan vi ikke leve på tværs af hans perfekte plan. Vi må også tage aktivt del i hans forsoning.*

2 Kor 5,18-20:

Men alt dette skyldes Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os forsoningens tjeneste, for det var Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv og ikke tilregnede dem deres overtrædelser, men betroede os ordet om forsoningen. Så er vi altså udsendinge i Kristi sted, idet Gud så at sige formaner gennem os. Vi beder på Kristi vegne: Lad jer forlige med Gud!

11. Hvad lærer disse vers om vores rolle i forsoningen?

12. Hvem vil ifølge fortællingen arve et evigt liv i tæt fællesskab med Gud?

Det er måske nødvendigt, at du leder dialogen hen imod:

- *Enhver som giver mig (Jesus) lov til at fjerne deres synd og give dem mit sindelag, vil arve alle disse velsignelser ... Nogle tanker om dette?*

13. Ud fra hvad vi har lært indtil nu – hvorfor er evigt liv tæt sammen med Gud så ikke den eneste evige udgang for mennesker?

Noget at tænke over og handle på ...

- Brug noget tid denne uge på at afdække hvordan du bruger din tid. Lav en liste over, hvad du bruger din tid på. Hvordan kan Gud lede dig til at prioritere din tid, så du tjener ham og andre mennesker bedre?
- Læs Lukas 9,57-62 denne uge og spørg dig selv, hvilken af de tre mænd, som ligner dig mest. Er der nogle tilsyneladende ”vigtige” ting, som du gemmer dig bag, når det handler om at være en helhjertet efterfølger af Jesus?
- Hvordan leder Gud dig til at gøre disciple? Hvad er dit første skridt?
- Mediter over den realitet, at Jesus en dag vil vende tilbage og genoprette alle ting – tilbage til det som Gud oprindeligt havde villet. Og de som er hans disciple vil leve og herske over jorden for altid. Fantastisk!
- Hvordan kan du feste / fejre på en sådan måde og i en sådan grad, at det reflekterer den realitet, at du skal leve evigt?
- I hvilke områder af dit liv kan Gud bruge dig til at være en fredsmægler eller bringe forsoning ind i menneskers liv?
- Hvordan kan du regelmæssigt afsætte noget tid i din hverdag til at tilbede og lovprise Gud, som et udslag af taknemmelighed for, at han har valgt at inkludere dig i hans evige planer?

Huskevers

(til at fastholde nogle af hovedpunkterne i denne uges fortælling)

- Alt gør jeg for evangeliets skyld, 1 Kor 9,23.
- Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel, Luk 14,27.